

Бранко Ченејац

Српско народно црквено појање по карловачком
напеву

Осмогласник

КЊИГА ПРВА

I - IV ГЛАС

приредила
Тамара Петијевић

Нови Сад, 2009.

Хор „Свети Стефан Дечански“

Нови Сад

Редакција и нотографија

Тамара Петијевић

Покровитељ издања

Секретаријат за културу АП Војводине

Фотокопирање је дозвољено

e-mail: hordecanski@eunet.rs

www.horsvetistefandecanski.com

С А Д Р Ж А Ј

Предговор I - VI
О Осмогласнику- историјат VII - IX

Нотни зборник, прва књига

ПРВИ ГЛАС

<i>Вечерње</i> - Господи возвах	1
Стихире на Господи возвах	2
Остали припеви	6
Догматик	7
Стихире на стиховње	9
Тропар	12
Богородичен	13
<i>Јутрење</i> – Бог Господ	14
Сједални	14
Степена	18
Прокимен на Јутрењу	20
Величит душа моја Господа	20
Хвалитне стихире	22
Преблагословена јеси	24
Велико славословије	25
<i>Литургија</i> – Блажена	29
Кондак	31
Прокимен Апостола	31

ДРУГИ ГЛАС

<i>Вечерње</i> - Господи возвах	32
Стихире на Господи возвах	33
Остали припеви	37
Догматик	39
Стихире на стиховње	40
Тропар	43
Богородичен	43
<i>Јутрење</i> – Бог Господ	44
Сједални	44
Степена	47
Прокимен на Јутрењу	49
Величит душа моја Господа	50
Хвалитне стихире	51
Преблагословена јеси	54
Велико славословије	55
<i>Литургија</i> – Блажена	59
Кондак	60
Прокимен Апостола	60

ТРЕЋИ ГЛАС

<i>Вечерње</i> - Господи возвах	61
Стихире на Господи возвах	62
Остали припеви	65
Догматик	66
Стихире на стиховње	67
Тропар	70
Богородичен	71
<i>Јутрење</i> – Бог Господ	72
Сједални	72
Степена	76
Прокимен на Јутрењу	78
Величит душа моја Господа	79
Хвалитне стихире	80
Преблагословена јеси	83
Велико славословије	84
<i>Литургија</i> – Блажена	87
Кондак	89
Прокимен Апостола	89

ЧЕТВРТИ ГЛАС

<i>Вечерње</i> - Господи возвах	90
Стихире на Господи возвах	91
Остали припеви	96
Догматик	98
Стихире на стиховње	100
Тропар	103
Богородичен	104
<i>Јутрење</i> – Бог Господ	105
Сједални	105
Степена	110
Прокимен на Јутрењу	112
Величит душа моја Господа	112
Хвалитне стихире	114
Преблагословена јеси	118
Велико славословије	118
<i>Литургија</i> – Блажена	122
Кондак	127
Прокимен Апостола	127

ПРЕДГОВОР

У августу 2007. године, приликом сусрета у Светој Земљи, мој пријатељ и старији колега, музиколог Душан Михалек, предао ми је фотокопију рукописа „Осмогласника“ Бранка Ченејца. Пажњу ми је привукао краснопис којим је аутор брижљиво исписао читавих сто страна нотног папира. Заинтересовала сам се за садржај тог рукописа, потакнута унутрашњим осећајем, однегованим током ддвадесет година певања и дириговања на хорским галеријама и за певницама православних храмова. Пропевавши неколико наслутице одабраних стихира и тропара из разних гласова, уочила сам да се ради о вредном и аутентичном запису српског народног црквеног појања. Настао средином ддвадесетог века, у питању је последњи свеобухватни запис нашег осмогласног црквеног појања до данас.

Рад на припреми *Осмогласника* за штампу (према „Чистопису“, тј. последњем препису дела из 1964-65. године) подразумевао је његову вишемесечну компјутерску обраду. То ми је омогућило потпуни увид у овај резултат дугогодишње појачке праксе и мелографског рада неправедно запостављеног ствараоца.

Ово је прво штампано дело Бранка Ченејца и прилика да се јавност упозна са његовим доприносом српској духовној музici и култури уопште. Из тог разлога су у другу књигу *Осмогласника* унете и белешке о аутору: текст музиколога Душана Михалека, Ченејчевог унука, као и сећања његових рођака и ученика.

Осмогласник који је пред нама није ништа друго, него, како сам аутор каже „Мокрањчево записивање уз коришћење варијанти“. Наиме, Мокрањчев *Осмогласник*, штампан први пут 1908. године са благословом Светог Архијерејског Синода Српске православне цркве, постао је и остао до данас основни и најпопуларнији уџбеник за учење српског црквеног појања. *Осмогласник* Стефана Ластавице¹⁾, иако издат такође са благословом Светог Архијерејског Синода СПЦ 1955. године, није никада заживео међу појцима, можда због недоступности тог издања. Објављивање најстаријег српског *Осмогласника*, дела Корнелија Станковића, управо је у току, иако је он већ стекао своју „употребну вредност“ међу црквеним хоровима.²⁾

¹⁾ епископ Стефан Ластавица (1908-1966) *Осмогласник* је написао као протођакон и наставник појања у Богословији Св. Саве у Београду 1955. године. Хиротонисан је у епископа 1961. године у Америци.

²⁾ Новосадски црквени хор „Св. Стефан Дечански“ већ годинама на свом богослужбеном и концертном репертоару негује песме из, још необјављеног, *Осмогласника* К. Станковића. Током 2009. године, поводом пет векова постојања манастира Крушедола, планирано је објављивање нотног и звучног записа песама из *Вечерња*, снимљених у том манастиру у јуну 2008. године.

Тек 1995. године, када је проф. др Даница Петровић приредила за штампу Нотни зборник Ненада Барачког, појцима и црквеним хоровима (који су током деведесетих година прошлог века почели да се у великом броју оснивају или обнављају) омогућено је коришћење и те, распеваније, „пречанске“ варијанте карловачког појања, укључујући и *Осмогласник*.

Не смо занемарити чињеницу да је сваки запис појања и пре и после Мокрањца јединствен у своме времену и незамењив за праћење живог организма усмене традиције у којој појање обитава. Међутим, важно је напоменути да су у питању само варијанте истог, српског народног црквеног појања.

„Коста Манојловић, композитор, музички писац, педагог и Мокрањчев ученик је за Мокрањчеве записи српског црквеног појања увео назив „бенградско појање“. Тиме је можда и несвесно створио услове за надметања и теоретска размишљања без праве историјске и аналитичке основе. Поједињих локалних напева везаних за одређене средине, школе или личности је у српском појању свакако било. Говорити, међутим, да постоје два различита типа српског појања сасвим је произвољно.“³⁾

Ченејац је у свом рукопису *Осмогласника* забележио: „Користећи прво издање Мокрањчевог *Осмогласника* унео сам у своје појање распеваније варијанте, које, у ствари, и дају тип тзв. *карловачког појања*. Према томе, и *Мокрањчево и карловачко појање* јесу једно исто српско-народно појање!“

Бранко Ченејац, који је са Ненадом Барачким радио на сређивању и објављивању његовог зборника 1921-22. године, био је веома талентован и свестран музичар и одличан појац раскошног, баритонског гласа. Резултат дугогодишње, живе појачке праксе и мелографског рада на бележењу црквених напева је и овај *Осмогласник*, у који је марљиво и знапачки унео све карактеристике српског осмогласног појања свог доба, надовезујући се тако на свог учитеља Барачког.

Одлике *Осмогласника* Бранка Ченејца и поређења са Мокрањцем, Барачким и Станковићем:

- Цео Осмогласник написан је „in F“, без промене тоналитета - ради лакшег сналажења за појце са скромним знањем солфеђа. То не обавезује на интонирање према темперованом (наштимованом) инструменту, него се записан тон *f* чита као „тоника do“ према индивидуалном гласу и опсегу сваког певача. Такав поступак преузет је од Мокрањца, а сличан принцип подразумева се и код Барачког.

³⁾ Из Предговора др Данице Петровић за *Осмогласник* Стевана Мокрањца, Београд, 1996.

III

2. Назначен је *обим мелодије* за сваки глас, као и почетни тон који је подешен, опет, према индивидуалном гласу. У ту сврху је примењен „тоника do“ систем. То значи да сваки појац пре почетка певања може да интонира у себи тонични квинтакорд *do-mi-sol-mi-do* у свом средњем регистру, и тако нађе почетни тон који је аутор назначио. Све то је осмишљено ради прилагођавања индивидуалног гласа обиму напева, да не би током мелодије певали превисоко или прениско. Слична упутства опширно даје и Мокрањац, али су намењена само мушким гласовима.
3. Тоналитет се не означава, само виолински кључ. Нема предзнака, повишени, снижени и разрешени тонови прецизно су назначени током мелодије. Код Барачког остају недоумице (нпр. када је *h* а када *b* у првом тропарском гласу итд.)
4. Ритам није дељен у тактове, него се формира према текстуалним фразама, што је природно за црквену музику. Такт лежи у ритму самога текста. То је први урадио Мокрањац, а затим и Барачки, за разлику од Корнелија Станковића, који је свој Осмогласник (аранжман за четворогласни хор, а уједно и први запис осмогласног српског црквеног појања у историји) ставио у 2-делне, 3-делне и 4-делне тактове.
5. Завршетак сваког стиха или песме код Ченејца траје половину ноте са короном (исто је код Барачког); тако оставља појцу могућност да сам креира дужину последње ноте у мелодијској целини, што је у стваралачкој пракси „кројења“ случај. Мокрањац увек ставља целу ноту, која има одређено трајање „четири маха“.
6. Мокрањац даје упрошћене мелодијске фигуре, без трила и других украса. У дну стране наводи разне варијанте, како бисмо имали увид у начине појања са украсима. То је врло значајно са аналитичког и музиколошког аспекта, али смањује прегледност током коришћења нотног зборника у богослужбеној пракси.

По тежини вокалних захтева Ченејчев запис је нека врста пресека свих ранијих записа: мелодијски богатији од упрошћеног Мокрањчевог, а сведенији од изузетно распеваног, какав је код Барачког (мисли се првенствено на самогласне напеве, који су увек знатно више мелизматични од тропарских). У својим белешкама Ченејац, између остalog, пише: „Користио сам и Нотни зборник српског народног црквеног појања Н. Барачког, коме сам помагао при писању тог Зборника, као ученик Учитељске школе у Сомбору 1922. године.

Не усвајам га у потпуности, јер је Барачки сувише рашчлањавао - уситњавао тонове дужег трајања у временски адекватне тонове краћег трајања; нпр. $\text{J} = \text{J J J}$. Такав начин појања изводљив је само са групом од више појаца истовремено и у сасвим спором кретању, док један појац мора „изгубити дах“ ако отпоје и само једну једину музичку фразу, а како тек да фразе везује у целину и да „стигне до краја“...

7. Самогласни 2. глас и тропарски 2., 4. и 6. глас су код Корнелија забележени у молу. Мокрањац наводи да је чуо доста појаца који терцу у тим напевима изводе ниско да би била дурска, а није ни молска, какву је педесет година раније забележио Корнелије. Он претпоставља да је интонација половином XIX века била „неартикулисана“, односно без јасног односа међу ступњевима, „отприлике као мелодије наших гусала“.⁴⁾

Ипак, и Мокрањац и Баракчи, па и Ченејац бележе наведене гласове у дуру. Губитак молске терце, већ током педесет година након Корнелија, Мокрањац објашњава тежњом певача да не певају унисоно, већ да их прати други глас у терцним интервалима. Завршна мала терца се „заоштравала док није постала велика“.⁵⁾ Молску мелодију је, иначе, веома тешко пратити у терцама, а да остане у истом тонском роду. Можда је остатак ове „неартикулисане интонације“ један пример из Ченејчевог *Осмогласника*: Слава...и ниње... Кондак трећег гласа у Литургији (књ.I, стр.89) – мешају се дурски и молски род, док код Мокрањца и Баракчог то није случај, већ је завршетак сваке фразе потпуно дурски.

8. У петом гласу поједине мелодијске фразе имају предудар пред завршни тон (упор. књ.II, стр.5), што упућује на мали глисандо-манир у извођењу тог, и иначе „најоријенталнијег“ гласа (исти предудар пред завршни тон налази се и у неколико песама првог гласа, нпр. књ.I, стр.1,2).

У том маниру, али не из интерпретативних, већ из практичних разлога, тј. ради чистог интонирања, даје Мокрањац у петом гласу једну кратку ноту – шеснаестину као предудар, који само треба да уведе у претходно повишен, а потом разрешен IV ступањ.

9. Шести глас стихирски-самогласан. Претпоследња и завршна фраза сливене лепим и оригиналним мелодијским помаком и лигатуром (упор. књ.II, стр.57). Код Мокрањца само поједине хвалитне стихире имају сличну, мада не тако суптилну лигатуру, док Баракчи строго одваја претпоследњу и завршну мелодијску фразу у том гласу.

Исти глас има интересантно, кратко тонално одступање у неким самогласним стихирама и у дорматику (упор. књ.II, стр.42). Записан је неуобичајени мелизам почев од интервала умањене квинте у односу на основни тон. То је већ Баракчи забележио, а и мени и многим данашњим појцима и музичарима се чинило да је у питању грешка у предзнацима. Ченејчев запис потврђује да се не ради о грешци, већ о врло инвентивном мелизму, тј. мелодијском украсу на једном слогу текста, истину, прилично тешком за извођење, који се у пракси обично разрешава (вероватно због не баш лаког интонирања) у мелизам који почиње од чисте квинте, а потом силази у малу, па прекомерну секунду.

⁴⁾ Стеван Ст. Мокрањац, Предговор аутора за прво издање *Осмогласника*, Београд, 1908.

⁵⁾ Исто

10. Зборник Ненада Барачког из 1923, „удешен“ као уџбеник појања за учитеље учитељских школа, и данас је најпрактичнија појачка књига код нас. Ипак, и у практичној примени има својих недостатака. *Осмогласник* је обједињен са Општим и Празничним појањем у једном Зборнику, те је скраћен: по две стихире на Господи возвах, по једна стихира на стиховиње итд. служе само као образац за „кројење“ осталих текстова који су прописани на богослужењу. За разлику од Барачког, Ченејац даје и *остале припеве* на Господи возвах, који су у употреби на (скраћеним) службама у парохијским храмовима, као и припеве тзв. *подобних напева*, који се ређе певају, а нема их у записима других мелографа. Бележи и сва три антифона на Степена (у осмом гласу четири), по четири хвалитне стихире и цело Славословије, док је Барачки скратио све дугачке песме, због малог простора за *Осмогласник* у његовом Зборнику црквеног појања. То Ченејчвом *Осмогласнику* даје **прегледност и свеобухватност**, што је значајно, поготово за неискусне појце, који не могу лако да се снађу и „скроје“ изостављене текстове.
11. Зборник Н. Барачког је прва књига црквеног појања у којој је црквенословенски текст штампан у фонетској транскрипцији српском, грађанском Ћирилицом. Ченејац се, као и Барачки, определио за то, имајући у виду потребу да књига мора да буде доступна и певачима који немају основна знања о црквенословенском језику. Приликом компјутерске обраде текста, остављене су цртице унутар речи, а интерпункцијом је омогућено боље разумевање смисла текста који се пева. Што се тиче акцентуације, и за Ченејца важи слично што и за Мокрањца и све друге српске мелографе:
- „Текстове песама Осмогласника, са утврђеним руским акцентима, преузео је Мокрањац вероватно из руских издања коришћених у његово време. Нагласци у напевима се често не подударају са руским штампаним акцентима, али у томе нема правила и система. Ово није никакво чудо ако имамо на уму чињеницу да је црквенословенски језик руске редакције прихваћен у Српској православној цркви стицајем историјских околности и услед недостатка српских књига половином XVIII века. Прихваташе руских издања као *textusa receptusa* није, међутим, значило и прихваташе руског изговора и акцентуације. Ова сложена питања су до данас остала без коначног одговора и без утврђеног система у богослужбеној пракси Српске православне цркве. Однос напева и текстова различитих редакција у српском црквеном појању значајно је, занимљиво и потпуно неистражено питање.“⁶⁾
- Додајемо и занимљива, додуше врло неформална и недоречена Ченејчева запажања на ту тему:
- „...Расправљати о језику и акцентима. Заступати мишљење да је црквено-словенски језик милозвучнији

⁶⁾ Из Предвора др Данице Петровић за *Осмогласник* Стевана Мокрањца, Београд, 1996.

и благодарнији за меко музичко изражавање, а да превод на српски језик даје оштрину, грубо скида мистику црквене поезије – профанише и немилосрдно преноси анђeosке гласове из небеских висина на овоземаљско тле... *Србизирање акцената* насупрот: *Језик је црквено-словенски!* Никако! Али сам за ублажавање и сувише русизованог - француског акцента бар код речи: Христόс итд. онда када се мелодијско кретање одређеног гласа не губи. Дакле, упоредна вредност и мелодије (фразе код поједињих гласова) и текста...“

У овом издању, у циљу веће прегледности, примењен је принцип нумерације песама (нешто изменјен у односу на Ченејчев оригинал). То значи да се у сваком гласу налази по 45 бројева, а исти број означава исто место по функцији у структури богослужења.

Осмогласник је штампан у два тома, тј. две књиге, опет ради лакше употребе за певницом, што је основна намена овог издања. Аутор је своје записи испунио даховима, али нису сви обавезни приликом извођења, поготово зато што их је много. Појцима треба да послуже само као предлог где могу да прекину фразу и удахну ако је потребно, а да не наруше смисао текста. Тактице су такође места за дахове, будући да се увек налазе на kraју фраза, а не унутар њих.

Готово цео *Осмогласник* припремљен је за штампу према „Чистопису“ (последњем препису) Бранка Ченејца, осим делова Јутрења и Литургије осмог гласа. Неколико страна је, љубазношћу и трудом потомака Бранка Ченејца, пронађено у ауторовом рукопису оловком, а део осмог гласа који недостаје је, према његовом упутству, преузет из *Зборника Н. Бараког* и *Осмогласника С. Мокрањца* (Велико славословије, па све до kraја Јутрења и Литургије). Запажена је грешка у ауторовом запису првог сједална другог гласа: неколико завршних тактова, који су недостајали, преузети су из исте песме у *Осмогласнику С. Laставиће*, Ченејчевог савременика.

Захвалност за помоћ приликом рада на овом делу дuguјем свом супругу Александру Петијевићу, вишем кустосу Музеја Војводине - за исправке у црквенословенском тексту и бројна корисна запажања и примедбе, као и члановима хора „Свети Стефан Дечански“, првенствено Наташи Салај и Бојану Папићу, за помоћ у раду на нотном тексту и његовој компјутерској обради.

И на послетку, а у нади да смо пред јавност изнели једно корисно и богоугодно дело, додајемо исто што и Мокрањац, који пре тачно сто година, на kraју свог Предговора *Осмогласнику* 1908. „моли сваког компетентног зналца да о овоме делу каже своје мишљење“.

Тамара Петијевић

диригент црквеног хора „Свети Стефан Дечански“, Нови Сад

О Божићу, 25.децембра 2008. / 7. јануара 2009. године

О ОСМОГЛАСНИКУ

*Из Предговора др Данице Петровић за Осмогласник Ст. Ст. Мокрањца,
(Сабрана дела Ст. Мокрањца, Београд, 1996.)*

Осмогласник или Октоих (гр. – ὁκτώ ἡχος) је православна богослужбена књига, зборник песама посвећених Христовом Вакрсењу.

Ове песме се поју у оквиру недељних, васкрсних служби, и то: суботом на малом и великим вечерњу, а недељом на јутрењу и на литургији. Све песме у Осмогласнику разврстане су према осам црквених гласова – четири аутентична и четири плагална по грчком обележавању, односно од I до VIII гласа према словенском начину обележавања. Песме једног гласа певају се током једне седмице, а низ од осам седмица, односно осам недеља назива се *столп*. Циклус почиње прве недеље после Духова првим гласом и обнавља се до Лазареве Суботе.

Октоих се први пут помиње већ почетком VI века, тачније у једном спису Јована Руфоса из Мајуме у Јужној Палестини 515. године, а потом и у текстовима антиохијског монаха Севера половином VI века. Стварање целовитог зборника - Осмогласника – приписује се познатом византијском теологу, философу и песнику Јовану Дамаскину (око 675 – 754), једном од главних идејних противника иконоборства и човеку који је радио на систематизовању наслеђене рановизантијске црквене мисли. „Монах Јован“ је и аутор неколико група песама из Осмогласника (догматици и богоодлични на малом и великим вечерњу, васкрсне стихире на „Господи возвах“ и на „хвалите“, канони). *Велики Осмогласник*, такозвани *Параклитик*, који садржи службе за сваки дан у седмици, настао је касније, тек у деветом веку, а текстови су углавном дело Јосифа Химнографа (+883).

Својим садржајем посвећеним Христовом Вакрсењу, недељни, васкрсни Осмогласник повезује у јединствену целину теолошко – догматско учење православне цркве, црквени календар и осмогласни музички систем. Основна тема Осмогласника – Христово Вакрсење – одредила му је и посебно место у годишњим и недељним богослужбеним циклусима. Понављање песама из Осмогласника више пута током једне црквене године даје изузетан значај овом зборнику у савладавању вештине црквеног појања и осмогласног мелодијског система. Ове песме су биле узори многим потоњим химнографима, пре свега руским, српским, бугарским, а и данас су модели појцима за испевавање различитих служби у част светитеља и празника који се прослављају само једанпут у години. Осмогласник је био и остао основ за разумевање догматике, поетике и музичког језика у православној молитвеној и појачкој традицији.

Најстарији сачувани грчки рукописи са текстовима из Октоиха потичу из VIII – IX века, а налазе се у манастиру Св. Катарине на Синају и у Британском музеју у Лондону. Превођење Осмогласника на стари словенски језик везано је за време покрштавања Словена крајем IX века и делатност солунске браће Светих Ђирила и Методија. Из Ђириловог Житија сазнајемо да је убрзо по доласку у Моравску заједно са братом Методијем „превео све црквено богослужје“, поверене му ученике научио је „јутарњој, часовима, вечерњој, повечерју и тајној служби (литургија)“. У поменутим службама песме Осмогласника су заузимале значајно место. Како текстови и музика у православном богослужењу чине недељиву целину, претпостављамо да су

Св. Ђирило и Методије, као и касније њихови ученици, превођењем богослужбених књига са грчког на старословенски језик ширили и византијско појање тога времена међу тек покрштаваним Словенима. Нажалост, то је време у којем су и на Истоку и на Западу тек настајали први музички знаци.

Текстови стихира из Осмогласника са ознакама гласова налазе се у руским рукописима, такозваним *Јагићевим минејима* из 1096 – 1097. године, а најстарији јужнословенски писани извори потичу из XIII века и непотпуни су (Амфилохијев фрагмент, Струмички, Битольски, Михановићев октоих).

Колико је значајно место имао Осмогласник у православној богослужбеној пракси потврђује и чињеница да су песме Осмогласника забележене у два најстарија грчка музичка рукописа писана неумама крајем X века у светогорском манастиру Велика Лавра Св. Атанасија. Један од ових рукописа је Стихирар и садржи збирку стихира, а други је Ирмологион и садржи збирку ирмоса за каноне у различитим гласовима. Оба су писана најстаријим типом византијске неумске нотације. Осмогласне стихире се налазе и у већем броју грчких неумских Стихирара из XI – XII века, као и у такозваним средњевизантијским рукописима из XIII – XIV века.

У нама доступним раним руским неумским рукописима налазе се само поједине групе песама из Осмогласника (Типографски устав, XI век; Кондакари, XII – XIII век), а целовити Осмогласници писани *зnamеном* или *krjuki* нотацијом познати су тек из XV века.

Најстарији јужнословенски запис, нажалост само једне богојодичне стихире четвртог гласа Осмогласника, означен као „творење Николе Србина“, недавно је откривен у двојезичној српско-грчкој неумској Антологији из XIV века. Већа збирка стихира из Осмогласника налази се у Стихирару светогорског манастира Велика Лавра, писаном још увек непрецизно одређеном варијантом црквенословенског језика и касновизантијском неумском нотацијом у другој половини XVII века. Хиландарски неумски записи песама Осмогласника на новијем црквенословенском језику потичу из последње трећине XVIII века.

Тада су Хиландарци „преводили напеве из грчког стихирара“, исписивали их касновизантијским неумама и прилагођавали текстовима на црквенословенском језику руске редакције. Четири неумска рукописа Осмогласника сачувана су у хиландарској библиотеци, а припадала су познатом хиландарском књигољупцу јеромонаху Макарију и писару, јеромонаху Теодосију, „родом Сербину из Крације“. Сличан овим рукописима је и такозвани „Јелски фрагмент“, који је око 1770. године писао познати грчки музичар Петар Лампадарије за потребе словенског живља, по поруџбини босанског митрополита Серафима.

Историја црквеног појања се најлакше хронолошки прати кроз историју основне појачке књиге – Осмогласника. Међутим, упркос постојању неумске нотације још од X века, православна црквена музика се практично од ранохришћанских времена највише ослањала на усмено предање. Црквени појци – монаси, свештеници и лаици – годинама су кроз свакодневну праксу учили богат и веома разноврстан програм црквених песама. Свакако су, поред песама на Литургији, најбоље познавали песме из Осмогласника, које су понављали више пута током црквене године и на којима су савладавали вештину осмогласног појања.

Новије, такозвано *српско народно црквено појање*, стварано је на основу старе српске појачке традиције и под различитим утицајима, пре свега руским и грчким, који су условили низ промена у српској уметности током 18. века. Фрушкогорски манастири, а потом богословске и световне школе у Сремским Карловцима (Гимназија 1791; Богословија 1794), Новом Саду (Велика српска гимназија 1810) и Сомбору (Препарандија – Учитељска школа, 1778), били су центри у којима се појање учило, неговало и у којима су настајали многобројни нови напеви. Чувено *карловачко појање* утврђено је у време митрополита Стефана Стратимировића, пре свега заслугом врсних појаца: крушедолског архимандрита Димитрија Крестића, беочинског игумана Дионисија Чупића и игумана манастира Гргетег Јеротеја Мутибарића.

Нажалост, прве деценије 19. века биле су још увек време музичке неписмености међу Србима. Горњокарловачки епископ Евгеније Јовановић је 1847. године писао митрополиту Јосифу Рајачићу о недоличним новотаријама у нашем лепом црквеном појању, које прете да га деформишу и осиромаше. Јовановић жали што је и сам музички неписмен, па није у могућности да се посвети записивању нашег црквеног појања, као једном од најзначајнијих и најургентнијих националних задатака.

Тек доласком младог, болешљивог, али своме роду оданог Корнелија Станковића, могао се очекивати неки напредак на овом пољу. Много млађи савременик Вука Каракића, Корнелије Станковић је већ у Вуковој делатности имао узор и путоказ. На потребу да се нотама забележи српско црквено појање упућивали су га и руски посланик у Бечу, прота Михаило Рајевски, и српски патријарх Јосиф Рајачић. Овом сложеном задатку Станковић је пришао са родољубивим заносом и пуном професионалном одговорношћу. Обавио је велики и сложен посао, а за собом је оставио: три књиге *Православно црквено појање у србског народа*, штампане у Бечу 1862., 1863. и 1864. године, седамнаест свезака црквених песама хармонизованих за четири гласа и педесетак листова са једногласним напевима карловачког појања. Слабо здравље и кратковекост спречили су га да посао доврши, а и да оно што је написао објави и уведе у школску и црквену праксу. Корнелијеви записи карловачког појања остали су до данас необјављена и, за већину музичара, непозната и недоступна архивска грађа. У тој грађи налази се и, два пута преписиван а никада штампан, *Осмогласник*.

Срећом, Корнелијево дело је имало своје следбенике међу свештеницима и лаицима, ученицима и професорима српских богословских и световних школа, па и међу понеким српским музичарима. На бележењу црквеног појања радили су крајем 19. и током 20. века многобројни свештеници, карловачки богослови, професори, који су у Сремским Карловцима, Новом Саду, Сарајеву, Пакрацу, Осијеку, Сомбору, своје записи штампали или су их једноставно умножавали за свакодневне практичне потребе. Песме Осмогласника су пре, у време и после Стевана Мокрањца, нотама бележили и објављивали: Гаврило Больарић и Никола Тајшановић, Мита Топаловић, Станко Морар, Бранко Цвејић, Ненад Баракчи, Божидар Јоксимовић, Јован Козобарић, Лазар Лера, Стефан Laставица, Дамаскин Грданички. Њиховом заслугом је обимна и вредна музичка баштина сачувана за будућност, јер се усмено предање прво лагано гасило, да би у другој половини двадесетог века било драстично потиснуто из културне свести, како новонасталим политичким приликама, тако и променама у животу народа и цркве. (...)

О СМОГЛАСНИК

ПРВИ ГЛАС

Вечерње

Тоналишт: не означава се.
Само је дат виолински кључ,
али су шоком мелодије
стављени хроматски знаци
пред измену тон

Висина њевања:
према индивидуалном
органу; љочињаши
средњом висином

Обим мелодије
шест тонова
од I до VI ступња

Интонација
(узимање почетног тона)
I III V V III I
f a c, с а f
„do“ према функцији
улествици

Господи возвах, стихире, догматик

Темпо: умерено
Почетни тон *sol*

1.

Господи, возвах к Те - бје, у - сли - ши - мја; у - сли -
ши - мја, Го - спо - ди. Го - споди, во - звах к Те
бје, у - сли - ши - мја; вон - ми гла - су мо - ље - ни - ja -
мо - је - го. Вњегда во - зва - ти - ми - к Те -
бје; у - сли - ши - мја, Го - спо - ди.

2.

Да ис - пра вит - сја моли - тва - мо - ja, ja - ко ка ди - ло -

I

пред__ То - - - бо - - - ју, воз-де - я - ни - је __
 ру ку мо - је - ју, жер-тва__ ве - чер - ъна - ја. У - сли -
 ши__ мја Го - спо - ди.

* Почетак *do*

3.

Изведи из__ тем-ници ду - шу__ мо - ју, и-сповје - да-ти - сја
 и - - - ме - - ни Тво - - је - - му. _____ *Почетак *sol*
 Ве чер - ни -
 ja__ на-шја__ мо - ли - - тви при - ми, Свја - тиј Го -
 спо - - - ди, и по - дажд - нам__ о-ста-вље - - ни - је -
 грје - хов, ја-ко је - дин__ је - си__ ја - вљеј в мир - -
 је__ вос-кре - се - ни - је.

4.

Ме не ждут__ пра - ве - дни - ци, дон - - де - же__ воз-

* У јрвом стихирском гласу јочешак стиха увек ћевати од тона "do", а стихире од тона "sol"

I

да - си __ мье. О-би-ди - те, лъуди - је, __ Си - он,
и __ о - би - ми - те __ је - - - го,
и да - ди-те славу __ вњем __ Вос - крес - ше му из __ мер - твих:
ја - ко Тоj __ јест __ Бог __ наш, избав - льеj __ нас __
от беza - - ко - - ниј __ на - ших.

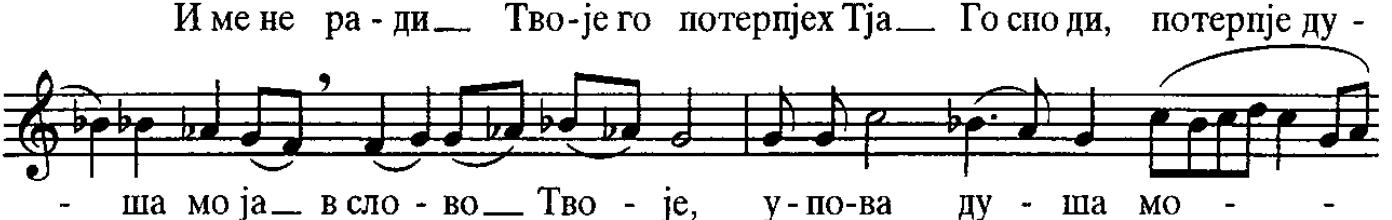
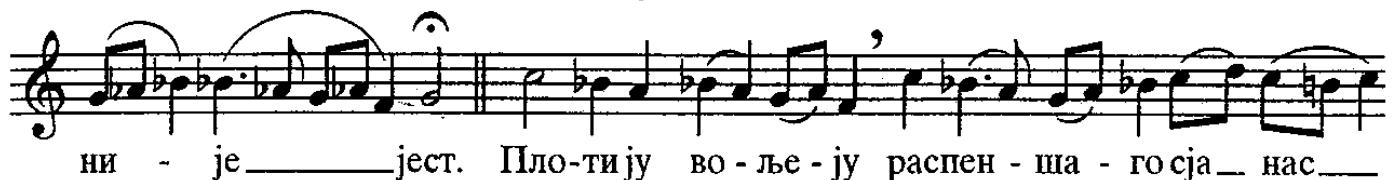
5.

Из глуби-ни __ воз - вах __ к Те-бје __ Го спо - ди, Го - - спо -
ди, __ у - сли - - ши __ глас __ моj. При-и - ди - - те,
льу - ди - је, __ во - спо - - јим __ и_ по - - кло - - ним -
сja __ Хри - - - сту, __ сла - вја - јче __ Је - го __
из мер - - твих __ вос - кре - се - - ни - - је: __ ja - ко __ тоj __

I

I

I

ja на Го - спо - да. Жи-во при-јем - но му

Твоје му гро - бу пред сто-ја - шче не - до - стој - нии, славо сло -

ви - је при - - - но - - - сим, не-из-ре - че - но-му

Тво-је - му bla-го - у тро - би - ју, Христе Бо - же - наш, јако крест

и _ смерт при-јал_ је-си_ без - грје - шне, да ми - ро-ви дару -

је - ши вос - кре - се - ни - - - је, јако Че - - - ло -

- вје - ко - - љу - - бец.

Остали припеви

9. От стражи - утренија до - но - шчи, от стражи - у - тре ни - ја,

да упо ва - јет Изра - - иль - на Го - спо - да.

10. Ja-ко у - Господамилости многоје у Њего и-збавље-није и тој - и

I

збавит Израи - ля отвсјехбе - за - ко - ниј је - го.

11. Хва ли-те __ Го - спода вси ја - зи - ци по хва-ли - те Је - -
го ____ вси лју - - ди - - је.

12. Јако у - твер - ди сја милост Је-го__ на__ нас и и - сти-на Го -
спо - дња пре - - би - ва - јет__ во__ вјек.

Почетак *solf*

13. Сла-ва__ Отцу_и__ Си - ну_и__Свја - то - му__ Ду -
- - ху; и ни - - ње_и__ при - сно и во вје - - ки__ вје -

Догматик

ков, _____ а - - - мин. Все мир - ну - ју славу, от чело - вјек -
- про - зјаб - шу - ју, и Вла - ди - ку__ рожд - - шу -
ју не - бе - сну - ју__ двер__ во спо јим__ Ма ри - ју__ Дје - ву,

I

безилот - них____ ије - сан и вјер - них_ у - до - бре -
 ни - - - је: Си - ја бо ја - ви - сја не - бо и храм Бо - жес -
 тва, Си ја пре гра - жде - ни - је вра - жди____ раз - ру - шив - ши,
 мир____ вве - де - и Цар - стви - је____ от - - - вер - - зе,
 Си - ју - у - бо и - му - шче вје - ри____ утвржде - ни - - је, побор -
 ни - ка - и - ма - ми, из Ње - ја рождша - го сја Го - - спо -
 - - да, дер - зај - те____ у - бо, дер - зај - те,____ љу ди - је____ Бо -
 жиј: ибо Тој - по бје - дит____ вра - ги, ја - - - ко____
 все - си - лен.

I

Стихире на стиховње

Обим мелодије

I 7 тонова

VII

Темпо: живље

*Почетни тон *sol*

Страсти-ju_ Твоје ju, Хри-сте, от стра - стеј_ сво бо - ди хом - сја, и воскре

се - нијем Твојим из ис-тље-нија из-ба - ви хом сја, Господи, сла-ва Те-бје.

Го-спод во-ца-ри - сја, вље-по-ту о - бле-че - сја.

Да ра - ду - јет-сја твар, не-бе-са да ве-се лјат - сја, ру-ка-ми да

вос - пле шчут ја-зи - ци с ве - се-лијем: Христос_ бо Спас_ наш,

на Крестје при-гво - зди грје хи на - шја, и _ смерт у - мер - тив,

жи-вот нам_ да-ро ва, пад - ша го А-да - ма все род - на - го воскре

си - виј, ја - ко Че - ло-вје-ко - - лју - - бец.

И-бо у - твер - ди все - ље-ну-ју, ja - же_ не по дви жит - сја.

* Почекни тон сваког стиха, стихире и тројара ћевати "sol"

I

Цар сиј__ не бе-се и земљи не по - сти жи - ме, во - лье ју распјал - сја -
 је-си за че-ло-вје-ко - лју би-је. Је-го - же ад__ срјет__ до-ље о - гор
 чи - сја, и __пра-вед - них ду - ши при јем - ше воз-ра - до - ва-ша - сја:
 А-дам__ же видјев Тја__ зи жди - теља в преис - под - них__ во-скре -
 се.____ О__ чу - де - се! Како смер - ти__вкуси всјех жи - зан?
 Но ја ко же восхо - тје__ мир__ про - свје - ти ти зо - ву - шчиј__ и гла
 го - љу - шчиј:__ во скре сиј из мертвих, Господи, сла - ва Те - бје.
 17.____
 До - му Твоје - му подо - ба јет свја - тиња, Го - споди, в долго - ту - дниј.
 Же ни ми ро - но - сици ми - ра но - сја - шча со _ тишка - нијем и ри
 да - нијем гро ба Тво је - го до сти - го - ша, и не о - брјет - ша пре -

I

чи ста - го __ тје ла Тво је - го, от __ ан - ге - ла же у - вје - дјев-ше но во-
је и пре-слав - но је __ чу до, а - по - сто - лом гла-го - ла - ху:
воскре-се Го-спод, пода - ја ми - ро - ви ве ли - ју ____ ми - лост.

18.

Сла - ва __ От - цу и Си - ну и Свја - то - му Ду - ху,
и ни - ње и при - сно и во вје - ки вје - ков, а - мин.

Богородичен

Се ис - пол - ни-сја И-саи-ји - но про-ре - че - ни - је, Дје - ва бо
ро-ди-ла је - си, и по рож - дествје јако пре жде рож - дества пре - би - ла је-
си: Бог бо __ бје __ рож - деј - сја, __ тјем - же __
и јес-те - ства __ но-во - пре сје че. Но, о __ Бо - го-ма ти, мо - ље - ни - ја
Твоих ра - бов, в Твојем хра - мје __ при-но - си - ма - ја Тебје, не пре-зри,

I

но ја - ко Бла - го - у - тро бна - го Тво-ји - ма ру - ка - ма _____ но -
сја - шчи, на Тво-ја ра - би у - ми-ло - сер - ди - сја,
и _ мо ли спа - сти - сја ду - шам _____ на - - - - шим.

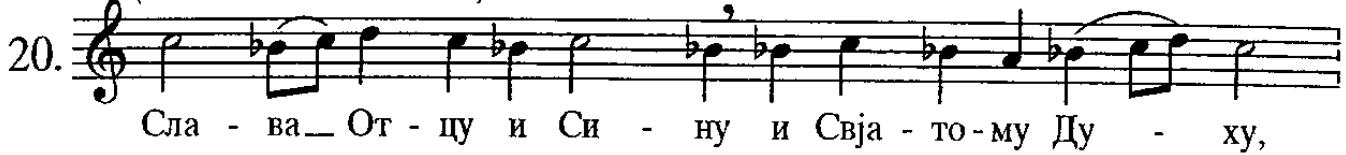
Тропар

19.

Камени за-пе-ча - та ну от Ју - деј, и _ во - јином стрегушчим
Пре чи-сто-је Тје - ло Тво - је, вос кре - сл је - си три - днев - ниј
Спа - се, да-ру-јај _____ ми ро-ви жи - зан, се-го ра - ди си-ли не-
бе сни ја во-пи-ја - ху Ти, Жизно - дав - че, слава вос кре - се - ни - ју
Тво је-му, Хри - сте, слава Цар - стви - ју Тво - је - му,
славасмо - тре - ни ју Твоје - му, је-ди-не Че - ло вје-ко - лјуб - че.

I

(Слава као на стиховије:)

и ни - ње и при - сно и во вје - ки вје - ков, а - мин.

Богородичен

Га - ври - лу вје - шчав - шу Те - бје, Дје - - во, ра - дуј - сја,

со гла - сом во - пло - шча - ше - сја всјех_ Вла - ди - ка, в Те - бје, —

свја - тјем ки - во - тје, — я - ко же ре - че пра - ве - дни Да -

вид, я - ви - ла - сја је - си шир - ша - ја не - бес, по - но - сив -

ши Зи жди - те - ља _ Твоје - го. Слава всел - ше - му - сја __ в Тја, —

— слава про - шед - ше - му из Тебе, слава сво - бо - див - ше - му

нас рожде - с твом Тво - - јим.

I

Jушрење

Бог Господ *

21.

Бог Го ; спод — и ја - ви - сја _ нам, бла - го - сло - вен
грја - диј — во им - ја Го - спод - ње.

Сједален I

22.

Гроб Твој, Спа-се, во - и - ни стре - гушчи, мер - тви от о бли - ста -
ни ја ја вл - ша го - сја ан - гела би - ша, проповједа - јушча же - нам вос - кре -
се - ни - је; Тебе славим тљи потре - би те - ља, Тебје припа - да - јем вос -
крес - ше - му из гро - ба, и је - ди - но - му Богу на - ше - му.

23.

Во скре - сни Го - спо - ди Боже мој, да воз - не сет - сја ру - ка ____ тво -
ја, не за - бу - ди у - бо - гих ____ тво - јих до кон - ца. Ко кре - сту при

гвожд сја - во - ље ју шче - дре, во - гро - бје - по - ло - жен бил ја ко

* Почетак "sol"; обим мелодије као на сириховње

I

мер - тав Жи - во - то - дав - че, дер жа - ву стерл_ је - си сил - не -
 смер - ти ју Тво је - ју: Те бе бо вос - тре пе - та - ша вра - тни - ци а - до -
 ви, Ти со воз - дви - гл је - си от вје - ка у - мер - ши - ja,
 - ја - ко Једин Че - ло вје - ко - лју - бец.

(Слава као на стиховње:)

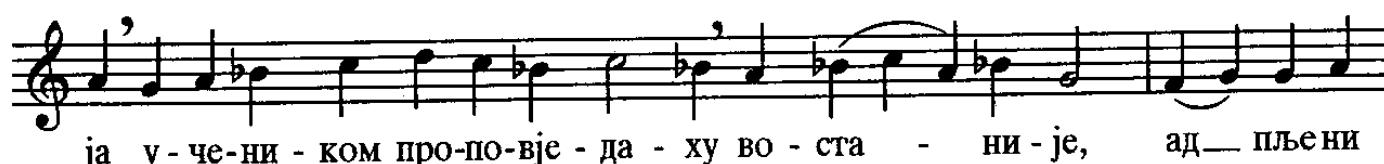
24.

Сла - ва От - цу и Си - ну и Свја - то - му Ду - ху; и ни - ње и
 при - сно и во вје - ки вје ков, а - мин. Ма тер Тја__ Бо жи - ју
 свје - ми вси__ Ђје - ву во - и - сти - ну, и по - рожде - ствје ja - вл -
 шу - јусја, и же љу бо - ви ју при - бје - га - ју - ћи к Тво - јеј bla - go -
 сти:____ Te бе бо - и - ма - ми грје - шни пред статељство, Te бе стја жа
 - хом в на - па - стјех спа - се - ни - je____ је - ди - ну все - не - по -

I

Сједален II

I

воскре - сл је - си три-дне - вен, Спа - се, со - воз - дvig А - да -
 ма от тљени ja; се-го ра - ди си ли не-беснија во-пи-ја - ху Тебје, Жизно
 дав - че Хри - сте; слава воскре се - ни - ју Тво је-му, слава си ско
 жде - нију Тво је му, је ди-не Чело вје - ко - лјуб - че.

(Слава као на стиховње:)

27.
 Сла - ва _ От - цу и Си - ну и Свја - тому Ду - ху; и ни ње и присно
 и во вје ки вје ков, а - мин. Ма ри - је, чес - тно - је вла - ди - ки
 при ја - те - ли - шче, воскре - си - ни пад - ши - ја в про - паст лју - та - го
 от - ча - ја - ни - ја, и пре грје - ше - ниј - и скор - беј;
 ти - бо је - си - грјешним спа - се - ни - је и по - мошч, и - крјеп - ко - је - пред
 ста - тель - ство и спаса - је - ши ра - би - тво - - ja.

I

Степена Анифон I

28.

Вње-гда_скорбје-ти ми, у - сли-ши мо - ја бо-ље - зни, Го - споди,

Те - бје зо - ву. Пу сти-ним не пре ста - но-је бо-же - стве но-је же-

ла - ни-је би-ва - јет, ми - ра су - шчим су-је тна-го кро - мје.

(Слава као на стиховње:)

Сла - ва_От - цу и Си - ну и Свја - то му Ду - ху; и ни-ње и при - сно

и во вјеки вјеков, а - мин. Свја то - му_Ду - ху чест_ и слава, ја-ко-

же От - цу по - до-ба - јет, ку-пно же и Си - ну, се-го ра -

ди да по - јим Тро - ји - ће_ је - ди - но-дер - жа - ви - је.

Анифон II

29.

Наго-ри тво-јих возне сл је-си мја за - ко - нов, добродје - тель ми просвје

ти,_ Боже, да по-ју_ Тја. Десно ју Тво - је-ју ру ко - ју приим ти,

Сло - ве, со хра-ни_ мја, со бљу - ди, да не о гањ ме - не_ о-па-

I

lit grje хов - ниј. Сла - ва_ От - цу и Си - ну и Свја - то-му Ду -
ху; и ни-ње и при - сно и во вје-ки вје-ков, а - мин.
Свјатим Ду хом всја - ка-ја твар_ обно-вљајет-сја, па - ки те - ку шчи на
пер - во - је; ра вно мо - шчен бо јест_ От - цу и Сло - ву.

Антифон III

30.

О рекших мње _ вни - дем во дво - ри Госпо - дњи, воз ве-се ли-
сјамој дух, — сра - дујет-сја серд - це. В до - му_ Да ви - до вје страх -
— ве-лик: тамо бо пре - столом по став - лје ним, су - дјат - сја
всја пле ме - на зем-на - ја_ и ја - зи - ци. Сла - ва_ От - цу и Си -
ну и Свја - то-му Ду - ху; и ни-ње и при - сно и во вје-ки
вје-ков, а - мин. Свја то - му_ Ду ху чест, по кло ње - ни-је, сла-ва

I

2.Јако призре на смире - ни-је ра-би сво-је - ја, се ___ бо от ни-ње
Чесињејшују
 у бла - жат мјавси ро - ди.

3.Јако со тво - ри мње ве - ли-чије
 сил - ни, и свја то им - ја је - го и ми - лост је - го вро-ди ро -
Чесињејшују
 дов - бо-ја-шчим-сја је - го.

4.Сотво ри дер-жа - ву ми - ћеју
 сво је - ју, расто - чи - гор - ди-ја ми - сли - ју серд - ца - их.
Чесињејшују

5.Низло жи сил - ни-ја со престол и воз-не се сми - ре - ни - ја, ал - чу -
 ји-ја ис - пол - ни - благ и бо га - тјашчи - ја - сја - от - пу - сти - ти-чи.
Чесињејшују

6.Вос при-јат И-зра - и - ља о - тро - ка сво - је - го по - мја - ну - ти
 ми ло - сти, ја ко - же гла - го - ла - ко от цем на - шим А вра - му и сје ме -
Чесињејшују
 ни је - го - да - же до вје - ка.

и дер жа - ва, јако же От цу достојит и Сино-ви по-до ба - јет при-но -
- си - ти: једини-ца бо јест Троји-ца је - сте - ством, но не ли - ци.

Прокимен на Јутрењу

31.

Ни - ње _ вос-кре - сну, гла - го - лјет Го - спод, по - ло - жу -
сја _ во спа - се-ни - је, __ не о - би - њу - сја о њем.

Всјакоје диханије пред Јеванђељем

32.

Всјако-је ди ха - ни - је _ да хва-лит Госпо - да. Всја ко је ди ха -
ни је да _ хвалит Госпо - да, хвали-те Бо - га _ во _ свјатих Је - го.

Величит душа моја Господа

33.

1. Величит ду - ша _ моја Госпо - да и возра - довасја дух мој о Бо -
зје Спа - сје мојем. Чест њеј - шу - ју хе рувим и слав љеј - шу ју без срав -
ње - ни-ја се-рафим, без истле - ни-ја Бо - га Слова рожд - шу -
ју, су - шчу-ју Бо-го-ро-ди - цу__ Тја__ ве - ли - ча - јем.

I

Хвалитне стихире

Почетак *sol*

34.

Всја-ко је ди - ха - није да _ хвалит Го - спо - да, хва - ли -
те _ Го спо - да _ с не - - бес, хва - ли - те _ Је-го во -
ви - шњих: Те-беје подо ба - - јет _ пје-сан _ Бо - гу.

35.

Хва-ли-те _ Је - го _ вси _ ан - - ге - ли _ Је - - го, _ хва-ли-те
Је - - го _ всја _ си - ли _ Је - - - го, _ Те - беје _

Почетак "do"

36.

Хва-ли-те _ Је - го _ на _ си - лах _ Је - го, _ хва-ли - те _ Је-го по
мно же ству ве-ли - - че - стви - ja _ Је - - го.

По-јем _ тво - ју, Христе, спа - си - тель - ну - ју _ страст и _ сла -

вим _ тво - - - - je _ вос-кре-се - ни - - je.

I

Хва ли те_ Је - го_ во гла - сје тру - бњем, хва ли - те_ Је го во

писал - ти - ри и__ гу - сљех. Крест претер

пје - виј и смерт_ у - праз - дни - виј, и__ вос - кре - сиј -

из__ мер - твих, у-ми - ри_ на шу жи - зан, Го -

спо - ди, ја-ко је - дин все - си - лен.

Хва ли те_ Је - го_ в тим па - ње и ли - ће, хва ли - те_ Је-го

во стру - нах__ и оп - га - ње. А-да пље

ни - виј и чело вје - ка вос-кре - си - виј, Воскре - се - ни - јем Тво

јим, Хри - сте, спо - до би нас__ чи-стим серд -

цем Те-бе пје - - - ти__ и слави - ти.

I

39.

Всја-ко - је ди-ха - ни - је да хва - лит_Го - - спо -
 - - да. Бого-ље - пноје Твоје снизходже - ни је сла - вја - шче,
 по - јем_ Тја, Хри - - сте. Родил - сја је-си от -
 Дје - ви, и не-разлу - чен__ бил__ је-си от__ От - ца, постра-дал -
 је-си__ ја-ко__ че - ло - вјек, и во - ље-ју претер-пјел__
 је - - си__ крест, воскре - сл__ је-си от__ гро - ба
 ја-ко от чер - то - га про - из - шед, да спа - се - ши мир,__
 Го - спо - - - ди, __ сла - ва__ Те - бје.

*Слава...Еванђелска сїихира ўрема васкрсном јеванђељу
...и ниње као на сїиховње:*

Преблагословена

40.

и ни-ње и при-сно и во вјеки вјеков, а - мин. Пребла-госло
 ве-на је-си, Бо-го-ро - ди-це Дје - во, во-плошч шим бо сја из те -

I

бे_ад пље_ни - сја, А дам во зва - сја кља тва по тре_би - сја,
Е_ва сво_бо_ди - сја смерт у_мер_тви - сја и ми о_жи - хом,
тјем_ вос_пје_ва - ју_шче во_ни - јем: бла_го сло_вен Хри_
стос_Бог, бла_го_во_ли - виј_та_ко сла_ва те_бе.

Велико славословије

41.

Слава Тебје по_ка зав - ше му нам свјет. Слава во вишњих Бо_гу,

и на земљи мир, в че_ло_вје - цјех_ бла_го_во_ље_ни - је. Хвалим Тја,
— бла_го_сло - вим Тја, кла_ња_јем_ти - сја, сла_во - сло - вим_ Тја,
бла_го_да - рим_ Тја, ве_ли_ки_ја ра - ди_ сла - ви Тво_је - ја.

Го - спо - ди, Цар ју не_бе_сниј, Бо же, От - че, Все дер_жи те - љу;
Го - споди, Си - не Је_ди_но_ро - дниј, И - су_се Хри - сте

I

и__Свја тиј Ду - ше. Го - споди, Бо же, А-гн - че Божиј, Си - не О -
 теч, взем лјај грјех_ ми - ра, по-ми - луј нас, взем лјај грје-
 хи ми - ра, при - ми__ мо - ли ту на - шу. Сје дјај о - де сну ју От
 ца, по-ми - луј нас, ја-ко Ти__ је-си Је - дин__ Свјат, Ти__ је-си
 Је-дин Го-спод, И-сус Хри-стос во сла - ву__ Бо-га От-ца, а - мин.
 На всјак ден__ bla-го сло - вљу Тја и восхваљу им - ja Тво - је во вје -
 ки__ и__ во вјек вје - ка. Сподоби, Го - споди, в ден__ сеј
 без грје-ха со хра-ни - ти сја - нам, bla-госло-вен__ је си, Го спо - ди,__
 Бо-же о тец на - ших. И хвал - но__ и про - сла - вље - но__ им-ја Тво - је
 во вје - ки, а - мин. Бу-ди Го - споди, ми лост Тво-ја на нас,

I

Три юла

ja - ко - же — у - по ва - хом на Тја. Благосло - вен __ Је си Го спо - ди,
 на - у - чи мја о - пра - вда - ни јем Тво - јим. Благосло - вен __
 Је - си __ Го - спо - ди, на - у - чи мја о - пра - вда - ни јем
 Тво - јим. Го споди, при бјежишче бил је - си нам в род - и род. Аз рјех:
 Го - спо - ди, по - ми - луј мја, ис - цје - ли - ду - шу мо - ју ja -
 ко __ со - грјеших Те - бје. Го - споди, к Те бје при бје - гох, на - у -
 чи мја тво - ри - ти во - љу Тво - ју, ja - ко Ти је - си Бог -
 мој, ja - ко у Те - бје __ и - сто - чник жи - во - та. Во свје - тје
 Тво јем у - зрим __ свјет. Про ба - ви ми - лост __ Тво - ју вје - душ чим Тја.
Три юла
 Свјатиј Бо - же, Свјатиј Крјеп - киј, Свјатиј Безсмрт - ниј, __ по ми луј __ нас.

I

Сла - ва _ От - цу и Си - ну и Свја - то му Ду - ху, и ни - ње и при - сно
и во вјески вјеков, а - мин. Свјатиј Без - смерт - ниј, по - ми луј __ нас.

Поштом цело "Свјатији Боже" још једном

Васкрсни тропар после Славословија

42.

Днесь спа - се - ни је ми - ру __ бист, појем вос - кресше му из гро ба
и начал - ни - ку __ жи - зни на - ше - ја, раз - рушив бо смер - ти
ју смерт, по - бје - ду __ да - дс нам __ и ве - ли - ју ми - лост.

I

Лишургија

Блажена

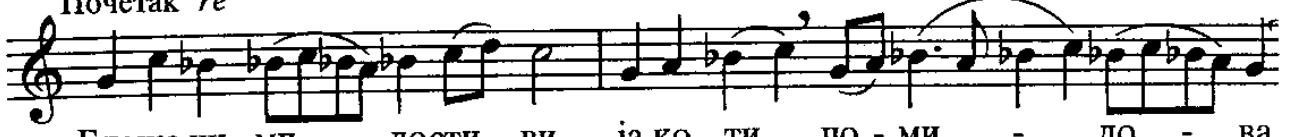
Обим мелодије

VI VII I 10 тонова VIII

Спори темпо, свечано

Почетак *re*

43/I

Блажени ми - лости - ви, ја ко ти - по - ми - ло - ва

ни бу - дут. Сње-ди - ју - из - ве де из ра - ја

враг - А - да - ма, кре стом же - раз - бој - ни - ка

во ве - де - Хри - стос воњ. Помјани мја

зо - ву - шча јегда при(и)-де - ши во - цар стви - ји - тво - јем.

Блажени чи - сти серд - цем, ја - ко ти - Бо - га уз-

- рјат. По клања - ју - сја стра - стем - тво - јим, славо - словљу

и - вос кре - се - ни - - је, со А - да - мом - и раз -

бој - ни - ком со гла - сом свје - тлим во - пи - ју -

I

ти: По мја - ни мја, Го - спо - ди,
је гда при(и) - де - ши во - цар - стви - ји тво - јем.

Бла же-ни ми - ро твор - ци, ја-ко ти - си но-ве Бо - жиј на -

ре - кут - сја. Рас пјал - сја је - си без - грје - шне, и во гро -
бје по-ло - жил - сја је - си во - ље ју, но вос кре - сл је-си ја -

ко Бог со - воз дигну виј се-бје А-да - ма. По мја ни - мја зо -
- ву шча је гда при(и) - де - ши во - цар - стви - ји тво - јем.

Бла же-ни из-гна-ни прав - ди ра - ди, ја-ко тјех јест цар -ство

не - бе сно јс. Храм твој - тје-лс сни три - дне - вни вос - кре си-виј по -

гре-бе ни - јем, со А-да - мом и иже от А-да - ма вос кре - сил јеси, Хри -

I

ste Bo-že. Po mja-ni____ nas____ zo - vu ščih je-gda pri-(i)-
de - ši vo - zar - stvi - ji____ tvo - - jem.

Кондак

44.

Воскресл је-си ja ко Бог изгробаво сла - вје и мир со-воскре- сил
је-си и је-стество че-ло вје - ческо је ja - ко Бо-га____ вос - пје ва -
јет____ тја,____ и смерт____ из-че-зе, А - дам____ же ли-ку јет, Вла
ди - ко, Ева ни-ње от уз из - ба вља - је - ма радујет - сја зо-ву - шчи:
ти____ је-си и - же всјем подаја, Хри-сте, воскре - се - ни - - је.

Прокимен апостола

45.

Бу - ди____ Го - спо - - ди ми - лост тво - - ja на нас,
ja - ко - же____ у - по - ва - хом на тја.

ДРУГИ ГЛАС

Вечерње

Господи возвах, стихире, догматик

Обим мелодије
I 6 тонова VI^b

Темпо: умерено

Почетни тон *mi*

1.

Го - споди, во - звах к Те - бје, у-сли - ши - мја; у - сли - ши - мја, Го - спо - ди. Го - споди, во звах к Те - бје, у - сли - ши - мја; вонми гла - су мо ље - ни - ја мо - је - го. Вње гда во - зва - ти ми - к Те - бје; у-сли - ши - мја, Го - спо - ди.

2.

Да испра - вит сја мо - ли - тва мо ја, ја - ко ка - ди - ло - пред То - бо - жу, воз дје - ја - ни - је ру - ку мо - је - ју, жер - тва ве - чер - ња -

II

ja. У-сли - - - ши мја Го - спо - ди.

3. И-зве ди из__ тем-ни-ци ду - шу мо - ју, и-спо вје - да-ти-са
и - - - ме - - ни Тво - је - - му._____ Пре -
жде вјек__ от От ца рожд - ше му-са__ бо жи-ју Сло - ву, во плюшч -
ше-му сја от Дје - ви Мари-ји, прии - ди - - те____ по - кло - ним -
сја,_____ крест____ бо пре - тер - - пјев, по гре-бе -
ни - - ју пре - да - - де - - сја, ja - ко____ Сам____
вос - хо - - тје;_____ и воскрес____ из__ мер - твих, спа - се
мја за блу - жда - - ју - - шча - - го че - ло - вје - - ка.

4. Ме не ждут____ пра - ведни - ци, дон - - де - же____ воз - да - си

II

мње. Хри стос спас наш, же на ни
 руко-пи - са - ни-је, при гвоздив на кре - стје за - гла - ди,
 и смерт - ну - ју дер жа - ву у - праз - дни. По клања -
 јем сја Је - го три - днев - но - му вос - кре - се - ни - ју.

5.

Из глубини воз - вах к Те - бје Го - спо - ди, Го - спо -
 ди, у - сли - - - ши - глас мој. Со архан -

- ге-ли во-спо-јим Хри - сто-во вос кре - се - ни - је, тој - бо

јест и - зба - ви - тель и спас душ - на - ших -

и в слав - вје - стра - - - шњеј и в крјеп -

цјеј сил - - - је, па - ки грја - дет су - ди - ти -

II

ми - ру, _____ же - го - же со - зда. _____

6. Да бу-дут у - ши Тво - ји, вијем - лјушче гла - су мо -
ље - - - ни - ja мо - je - go. _____ Те-бе ра -

спен - ша го-са и по гре бе - на-го ан - гел про по вје -
- да Вла - ди - ку, _____ и гла-го - ла - ше -

же - нам: прии - ди-те, ви - ди - те и-дје - же ле-жа -
ше _____ Го - - спод, во скре се бо - ja - ко - же -

ре - че, _____ ja - ко все - си - лен, тјем - же -
те бје по кла-ња - јем сја је-ди - но - му без смер - тно -

му: жи зи дав - че Хри - сте, по-ми - луј _____ нас.

II

II

8.

И-ме не ра - - ди Тво је-го по терпјех Тја Го споди, по терпје

ду - ша мо - ја в сло - во Тво-је, у - по - ва ду - ша мо - -

ја ____ на Го - спо - да. _____ От вер-зо - - ша сја

Тебје, Госпо-ди, страхом врата смер - тна ја, вра - тници же адови

ви - дјевше Тја у - бо - ја - ша - сја: _____ вра - та бо

мје - дна - ја со-кру - шил - је - си и ве - ре - ји же -

ље - зни - ја стерл - је - си, и из-вел - је-си нас -

от тми

и

сје

ни

смер

-

тни

-

ја,

и у - зи

на -

шја

ра

-

стер

-

зал

-

је

-

си.

Остали припеви

9.

Отстра - жи - утренија до но - шчи, от стражи у - трени-ја,

II

да у-по-ва - јет И зра - иль на Го - спо - да.

10.

Ja-ко у Го - спо да ми лост и мног-је у Ње го и-зба вље ни - је

и тој и - зба-вит И - зра - и - ља от всјех бе - - за -
ко - ниј - је - го.

11.

Хвали-те Го - спо-да вси ја - зи - ци по-хва-ли-те Је -
го - вси љу - ди - је.

12.

Ja - ко у - твер-ди - сја ми-лост Је - го на нас и и - сти-на
Го спо - дња _ пре би - ва - - јет_ во вјек.

13.

Сла - - ва_ От-цу и Си - ну и Свја - то -
му_ Ду - ху, и ни-ње и при - сно и во вје -

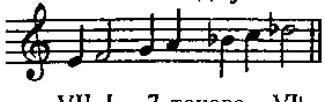
II

Догматик

- - ки вје - ков, а - мин. _____ Преј - де сјен -
 за-ко - на-ја бла - го - да - ти при - шед - ши
 - ја - ко - же бо ку - пи - на не сга - ра - ше о - па - ља -
 је - ма, та - ко - Дје - - - ва ро - ди - ла - је -
 - - си, и Дје - ва пре би - - - ла - је - си.
 Вмјесто стол - па - ог - ње - на го, пра - ве - дно - - је воз -
 си - ја Солн - це: вмје - сто - Moj - се - ja Хри -
 стос, спасе - ни - је душ - на - ших.

Обим мелодије

Стихире на стиховиње

Темпо: живље

Почетак do

Воскресени - је _ Твоје Христе Спа - се, всју просвје - ти все - ље ну - ју

и призва л је - си Тво - је созда - ни је: всесилне Го - споди, сла - ва Те - бје.

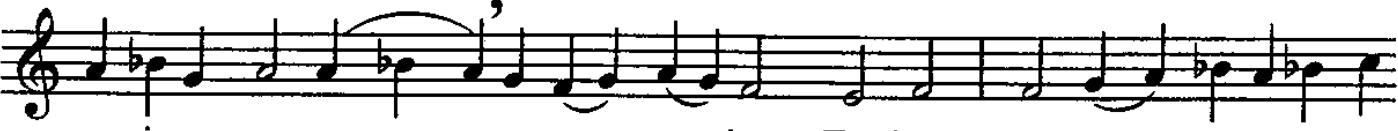
Го спод во - ца - ри - сја, вље - по - ту _ о - бле - че - сја. Дре - вом,

Спа - се, у - праз - днил је - си ју - же от дре - ва кља - тву, дер жа - ву

смер - ти по гре бе - ни јем Тво - јим у - мер - твил је - си, про свје - тил

же је си род наш во ста - ни - јем Тво јим, тјем - же воли јем Те

бје: Жи во - то дав - че Хри сте Бо же наш, сла - ва _ Те - бје.

И - бо у - тверди все - ље - ну - ју, ja - же - не по - дви жит сја. На крестје

ja - вл сја, Хри сте, при гво - жда - јем, из мје нил је - си до бро ту зда - ниј:

II

и без че-ло - вје - чи-је у-бо во јин - ство__ по-ка - зу-ју шче, ко - пи јем
 ребра Твоја про бо до - ша, Је вре - ји же пе ча та - ти__ гроба про си ша,
 Тво-је - ја вла - сти не вје - ду шче; но за ми-ло - сер - ди-је у троб Тво-
 јих, при је - миј по - гре - бе - ни - је, и три дне - вен во - скресиј,
 Го - споди, сла - ва__ Те - бје.

17.

Дому Твоје - му по-до ба - јет свјатиња, Го - споди, в дол го-ту дниј.

Жи во то дав - че Христе, во - ље ју страст пре тер пје - виј смер-тних ра - ди,
 во ад - же сниз шед ја - ко си-лен, та мо Тво је - го при-ше - ствија ожи
 да - ју-шчи - ја, и - схитив ја - ко от звјер - ја крје - пка го,
 рај мјесто а - да жи - ти__ да-ро - вал је-си. Тјем - же и нам славја-

шчим три дне - вно је Тво - - је во - ста - ни - је, да руј о -
чишче - ни - је грје - хов и ве-ли - ју ми-лост.

18.

Слава Отцу и Си - ну - и Свја - то му Ду - ху, и ни ње и при-сно

Богородичен

и во вје - ки вјеков, а - мин. О чуде - се новаго всјех древ - них чудес!

Кто бо по - зна Матер без му - жа рожд - шу - ју, и на руку ио сјаш - чу -
ју, всју твар Содержаш-ча го? Божи је јест из во - лье - - ни - је Рожд -

ше-је - сја, је-го - же ја-ко Младен - ца Пречи ста - ја Тво ји-ма ру -
ка - ма но - сив - ша - ја, и матер - ње дер зно - ве - ни-је кње -

му и - му-шча - ја, не пре стај - мо-љашчи о чту - - шчих Тја,

у - шче - дри - ти и спа - - сти - ду - - ши - на - ја.

II

Тропар

Почетак *mi*

19.

Је-гда сниз-шел је си к смер-ти, Живо - те Безсмер-тниј, то гда ад
 умертивил је-си бли ста-нијем боже-ства, је-гда же и умер-шија от пре
 ис под-њих вос кре сил је си, всја си ли не бе-сни-ја взи ва - ху:
 Жизнодав - че Христе Бо - же наш, слава Те - бје.

20.

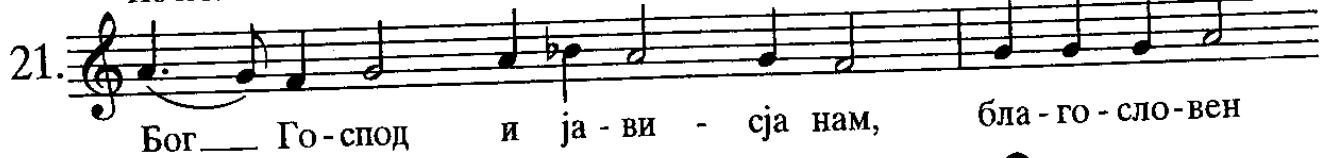
Богородичен
 Сла-ва_ Отцу и Си-ну и Свјато-му Духу, и ни ње и при-сно и вовјеки
 вје ков, а - мин. Всја_ па - че смисла, всја Преслав - на ја Тво-ја, Бо го ро
 ди-це, та - јин ства: чи-сто тје за - пе-ча - та - ној и дјев - ству хра ни -
 - му, Ма-ти по зна - ла сја је си не ло - жна, Бо га рожд - ши И - сти-
 на го: Того моли спа - сти - сја ду - шам на - шим.

II

Jушрење

Бог Господ

Обим мелодије
VII I 7 тонова VI^b

Почетак *mi*

грја - диј во им - ја Го - спод - - - - ње.

Сједален I

пла шчани - це - ју чи - сто - ју об - вив, и бла го - у - хан - ми во

гро - бје новје закрив по - ло жи: но три дне - вен воскресл је - си Го -

- споди, по - да - јај ми - ро - ви ве - ли - ју ми - лост.

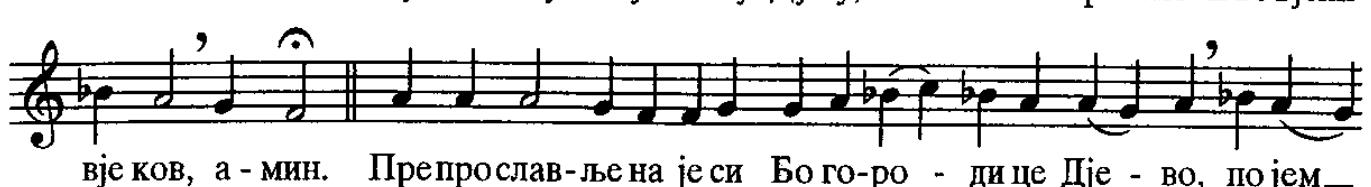
не за - буди у - бо - гих твојих до кон - ца. Ми ро - но - сицам женам

при гро бје пред став ан - гел во пи ја - ше: ми - ра мер - твим сут при -

II

(Слава као йосле ћройара:)

Сједален II

II

сиј по-дал је-си всјем, Го - спо-ди, сла-ва Тे - бје.

26. И спо вјем - сја Тे бје Го- споди, всјем серд - цем мо јим, по вјем всја

чу-де-са Тво - ja. У - че-ни - ков Тво-јих лик с ми-ро-но -

си-ца-ми же - на-ми ра - ду-јет сја со - гла - сно: об-шијиј бо праз дник

с њи ми праз - дну јут, во славу и чест Тво је - го воскре се - ни-ја,

и тје - ми во-пијем Ти Че ло вје-ко - љуб-че, Го - спо ди: љу - дем Тво

јим по-дајд ве - ли-ју ми - лост.

(Слава као ћосле ћройара:)

27. Сла - ва От-цу и Си - ну и Свја-то - му Ду ху, и ни - ње

и при - сно и во вје-ки вјеков, а - мин. Пре бла го сло - ве-на је-си

Бо-го-ро - ди-це Џе - во, во пло - шчим бо сја из Те - бе ад пље-

II

ни - сја, А - дам__ во - зва - сја, кља - тва по - тре би - сја,
 Е - ва сво - бо - ди - сја, смерт у - мер тви - сја, и ми о - жи - хом,
 тјем__ вос пје - ва - ју шче во - пи - јем: bla го сло вен Хри стос _____ Бог,
 bla го - во - ли - виј та - - - ко, слава Te - бје.

Степена Антифон I

28.

На не бо о - чи пу - шча - ју мо је - го серд - ца к Te - бје _____ Спа -
 се, спа - си - мја Тво - јим__ о - си - ја - ни - јем. По ми луј нас
 со грје - ша - јуш чих Te бје много на всја - киј час - о Христе мој, и дажд об
 раз пре - жде кон - ца - по - ка - ја - ти сја Te бје. Слава Отцу и Си -
 ну и Свја - то му Ду - ху, и ни ње и при - сно и во вје - ки вјеков, а - мин.
 Свјатому Ду - ху је - же цар - ство ва - ти по - до - ба - јет о - свја - шчати подви

(Слава као на смиховње:)

II

за ти твар, Бог бо_јест је-ди-но-су - шчен От - цу и Сло - ву.

Антифон II

29.

Ашче не Го - спод би бил в нас кто__ до-во-љен ћел со хра-
њен__ бити от вра га, ку - пно__ и чело вје - ко-у - биј - ци. Зубом их
не пре-дажд, Спа - се, тво је го ра-ба и-бо л-во - вим образом на мја
(Слава као на стиховње:) подви-за - јут сја вра - зи__ мо - ји. Слава Отцу и Си - ну__ и Свја
то-му Ду - ху, и ни ње и при-сно и во вје - ки__ вјеков, а - мин.
Свја то-му - Ду - ху жи во-на - ча - ли-је и чест вја__ бо со - зда на-ја,
ја-ко Бог__ сиј си-ло - ју собљу-да - јет__ во От ће Си - ном же.

Антифон III

30.

На дје - ју - јучиисја на Го-спод да у-по - до-би - ша - сја го - рје свја тјеј,
и - же ни - ка-ко-же дvi - жут-сја__ прилоги вра - жиј - ми. В бе-за-ко -

II

ни(ји) рук својих да не прострут бо же - ствење жи - ву - шчи, не оставља

- јет бо Хри - стос же - зла на жре - би - ји сво - јем.

(Слава као на смиховње:)

Сла-ва От-цу и Си - ну и Свја - то-му Ду - ху, и ни-ње и

при - сно и во вје - ки вје ков, а - мин. Свјатим Духом по чит сја

всја - ка пре - муд-рост от сју ду бла - го дат а-по - сто лом и стра дал -

че стви вјен-ча - јут-сја му - че ни - ци и про-ро - ци зрјат.

Прокимен на Јутрењу

31.

Во ста-ни Го - споди Бо же мој по-ве - ље ни јем, им же за-по-

вје - дал је - си и сонм лју - деј о - би - дет Тја.

Всјакоје диханије пред Јеванђељем

32.

Всја ко је ди ха-ни - је - да хва-лит Госпо - да. Всја ко је диха - ни

је да - хва - лит Госпо да, хвали-те Бо - га - во - свјатих је - го.

Величит душа моја Господа

1. Величит душа моја Господа и возра - до ва сја дух мој о Бо -

Прићев

зје - Спа - сје - мо - јем. Честњеј шу - ју херувим и славњеј - шу - ју безсрав
ње - ни - ја се - рафим, без истље - ни - ја Бо - га Сло - ва рожд - шу -
ју, су - шчу - ју Бо - го - ро - ди - цу - Тја - ве - ли - ча - јем.

2. Како призре на смире - ни - је раби своје - ја, се бо от ни - ње у bla

Честњејшијују

- жат - мја вси ро - ди. 3. Како сотво - ри мње ве - ли чи је сил - ни,

и свјато им - ја је - го и милост је - го вро - ди ро - дов бо - ја шчим сја

Честњејшијују

је - го. 4. Сотвори дер - жа - ву ми - ће ју своје - ју, расточи гор

- дија ми - сли - ју сердца их. 5. Низложи сил - нија со пре стол

и возне - се смире - ни - ја, ал - чушчи - ја ис - пол - ни благ

II

Чесћињејшују

и бо га тја - шчи - ја - сја _ от пу - сти тшчи.   6. Воспријат И - зра - и - ља

о - тро ка сво - је - го   по мја - ну - ти   ми - ло сти,   ја - ко - же гла - го - ла ко

отцем нашим А вра му и сје мени је - го - да - же до вје - ка.   Чесћињејшују

Хвалите стихире

Темпо: спорије

34.

Всја - ко - је ди - ха - ни - је да _____ хва - лит

Го - спо - да, _____ хва ли - те _____ Го спо - да с не - бес,

хва - - ли - - те Je - го - во _____ виш - - њих:

Te бје по - до - ба - јет _____ пје - сан _____ Bo - гу. _____

35.

Хвали - те Je - го вси ан - ге ли Je го,   хвалите Je - го всја - си - ли -

Je - го, _____ Te бје подоба - јет _____ пје - сан _____ Bo - гу. _____

36.

Хвали - те Je - го на си - лах Je - го,   хвали - те Je - го по мно же -

II

ству ве-ли - че - стви - ja_ Je - го. _____ Всја -

ко је ди - ха - ни-је и всја_ твар,_ Тја_ славит Го - спо - ди, —

яко кре стом смерт — у праз - днил — је - си, да по - ка -

жеши љу - дем, је - же из мер - твих Тво - је воскре - се -

ни - - је, јако Је - дин__ Че - ло-вје-ко - љу - бец. _____

37

Хвали-те Је - го во гла - сје тру бњем, хвали-те Је - го во псал -

- - ти - - ри и - гу - сљех. _____ Да рекут Ју - де - је

ка-ко во-ји-ни по гу-би - ша стре-гу - шчи Царја? Почто бо ка-мен не со

хра - ни_ ка - - ме - ња_ жи - зни; _____ и-ли по гре-

бе - на-го да _ да - дјат, и-ли воскрес - ше му да по - кло - њат -

II

cja, гла-го - льу - шче _____ с на - - ми: сла-ва мно-же -
 ству ще дрот Твоих, Спа - се____наш, сла - ва__ Те - бје._____

38. Хвали-те Је - го в тим-па - ње и ли - ље, хвали те Је - го во стру -

- нах____ и оп - га - ње._____ Ра - дуј те-сја_льу -
 ди-је и ве - се-ли - те сја, ан - гел сједјај на ка - ме-ни
 гро бњем, тој__ нам__ bla - го - вје - сти рјек:_____

Христос_ вос-кре се из мер - твих,_____ Спас - ми - ра и испол -
 ни всја - че - ска-ја bla-го - у - ха - - - ни - - - ja:
 па - дуј-те - сја_льу - ди-је и__ ве-се-ли - те - сја._____

39. Всја - које ди - ха - - ни је да____ хва - лит Го - спо -

II

да. An - гел у - бо је - же ра - дуј сја,
пре - жде Тво - је - го за - ча - ти - ја, Го - спо - ди, - bla go dat - њеј при -
не - се: an - гел же камен сла - вна го Тво је - го гро ба
в Тво је вос кре - се - ни - је от - ва - ли: ов - у - бо в пе - ча - ли -
мје сто ве - се - ли - ја обра - зи - воз - вје - шча - ja,
сеј же в смер - ти мје сто Вла - дику Жи - зно дав - ца - про по - вје -
ду - ja нам, тјем - же во - пи - јем - ти:
благодје - тельу всјех, Го - спо - ди, - слав - ва - Te - бје.

Слава... Еванђелска стихира ћрема васкрсном Јеванђељу;
и ниње као код стихира на стиховње:

Преблагословена

40. иниње и при - сно и во вје - ки - вјеков, а - мин. Преблагосло
ве - на је - си, Бо - го - ро - ди - це Дје - во, во плошч - шим бо сја из те -

II

бе ад пље - ни - сја, А - дам__ во - зва - сја__ кљатва по тре - би - сја,
Е-ва сво бо - ди - сја смерт у-мертви - сја и__ ми__ о - жи - хом,
тјем вос пје - ва - ју-шче во-пи јем: бла-го-сло - вен Хри - стос Бог,
бла-го - во - ли - виј__ та - ко слава те - бје.

Велико славословије

41.

Слава Тебје по-ка зав - ше му нам свјет. Слава во ви - шњих Бо-гу,
и на земљи мир, в че-ло - вје - цјех__ бла го-во ље - ни - је. Хва лим Тја,
бла го сло - вим Тја, кла ња јем ти - сја, славо - сло вим Тја, бла го-да -
рим__ Тја, ве-ли-ки-ја ра - ди__ слави Тво - је - ја. Го - споди,
Цар ју не-бе - сниј, Бо же, От - че, Все дер жи-те - љу; Го - споди,
Си - не Је - ди - но - ро - дниј, И - су - се Хри - сте__ и__ Свја тиј

III

Ду - ше. Го - споди, Бо же, А - гн - че Бо жиј, Си - не О - теч,
 взем лјај грјех ми - ра, по ми - луј нас, взем лјај грје - хи ми - ра,
 при - ми - мо - ли тву на - шу. Сједјај о - де сну - ју От - ца, по - ми -
 луј нас, ја - ко Ти - је - си Је - дин Свјат, Ти је - си Је дин Го спод,
 И - сус - Хри - стос во сла - ву - Бога Отца, а - мин. На всјак ден
 ... bla go slo - vљу Тја и восхваљу им - ја Тво - је во вје - ки - и -
 во вјек вје - ка. Спо до - би, Го - споди, в ден сеј без грје ха
 со хра ни - ти - сја нам, bla go slo - вен је - си, Го спо - ди, - Бо же отец
 на - ших. И хвал - но и про слав - вљено им - ја Тво је во вје - ки, а -
 мин. Бу - ди Го - споди, милост Тво - ја на нас, ја - ко - же - у - по - ва хом

II

Три юла

на Тја. Бла го сло - вен Је-си Го споди, на - у - чи мја о-пра -
 вда - ни јем Тво-јим. Го - споди, при бје жи шче бил је-си нам в род
 и род. Аз рјех: Го-спо-ди, по - ми - луј мја, ис-ци-ли ду -
 - шу мо-ју ja - ко со - грје ших Те - бје. Го - споди, к Te бје при бје
 гох, на - у - чи мја тво-ри-ти во - љу Тво - ју, ja - ко Ти -
 је-си Бог мој, ja - ко у Te - бје и-сто - чник жи-во - та.
 Во свје - тје Тво јем у - зрим свјет. Про ба - ви ми - лост Тво ју вје ду -
 шчим Тја. Свја тиј Бо - же, Свјатиј Крјеп киј, Свја - тиј Без - смерт - ниј,
 по - ми - луј нас. Сла - ва От - цу и Си - ну и Свја -

II

то-му Ду - ху, и ни-ње и при - сно и во вје - ки вје ков,
а - мин. Свя - тиј Без-смрт - ниј, по ми луј нас.

Поштом "Свјати Боже"
цело још једном

Тропар воскресни после Славословија

42.

Воскрес из гроба и у - зи рас тер зал је-си а-да; раз ру-шил -
је - си о - су - жде-ни - је - смер-ти, Го - спо - ди; веја от сје -
теј вра - га из - ба - ви - виј, ја - ви - виј же Се - бе А -
по - сто - лом Тво - јим, по - слал је - си ja - на про - по -
вјед, и тје - ми мир Твој по - дал је - си все - љен - њеј,
је - ди - не Мно - го - ми - ло - сти - ве.

II

Литургија

Блажена

Темпо: споро, свечано

Почетни тон *do*

Обим мелодије
VII I седам тонова VI

43/I

Бла же - ни ми - ло - сти - ви, ја - ко - ти по - ми - ло - вани

бу - дут. Глас ти при - но сим раз - бој - - -нич - и - мо - лим -

сја: помјани нас Спа - - се во Цар - стви ји Тво - јем.

II

Бла же - ни чи - сти серд - цем, ја - ко - ти - Бого

уз - рјат. Крест Тебје прино - сим впро - шче - ни - је - пре - грје - ше - ниј,

је го же нас ра - ди, при јал - је - си, Чело - вје ко љу - пче.

III

Бла - же - ни ми - ро - твор - ци, ја - ко - ти си - но - ве -

Бо жиј на - ре - кут - сја. По клања - јем - сја Тво - је - му, Влади - ко,

по - гре - бе - ни - ју - и - во - ста - ни - ју, и - ми - же от

II

тъе - ни - ja, и - зба - вил је - си мир, — Че ло - вје ко - лу - пче.

IV Бла же ни из - гна - ни прав - ди ра - ди, ја - ко тјех јест - царство
не - бе сно - је. Смер - ти - ју Тво је ју, Го - споди, по - жер - та бист -
смерт, и вос кре - се - ни јем Твојим, Спа - се, — мир - спа - сл је - си.

Кондак

44. Вос кре - сл јеси от гро - ба, все - сил - не Спа - се, и ад ви - дје чудо у
жа се - сја и мер - тви во ста - ша, твар же ви - дја шчи сра -
ду - јет сја те - бје и А дам све - се - лит - сја и мир, — Спа -
се мој, — вос - пје - ва - јет тја при - сно.

Прокимен апостола

45. Крје пост мо - ja и пје - ни - је мо - је Го - спод, и бист мње
— во спа - се - - - ни - је.

III

ТРЕЋИ ГЛАС

Вечерње

Господи возвах, стихире и догматик

Обим мелодије

V VI VII I 9 тонова VI

Темпо: Умерено
Почетни тон *mi*

1.

Го - споди, во - звах к Те - бје, у - сли - ши - мја; Усли - ши - мја, Го - спо - ди. Го - споди,
 во звах к Те бје, усли - ши - мја; вон ми гла - су молье -
 ни - ја - мо - же - го. Вње-гда во - зва -
 ти - ми к Те - бје; у - сли - ши - мја, Го - спо - ди.

2.

Да ис пра - вит сја мо - ли - тва мо - ја, ја - ко ка - ди -
 ло пред - То - бо - ју, воз дје - ја - ни - је -
 ру - ку - мо - је - ју, жер - тва - ве че - ња - ја -

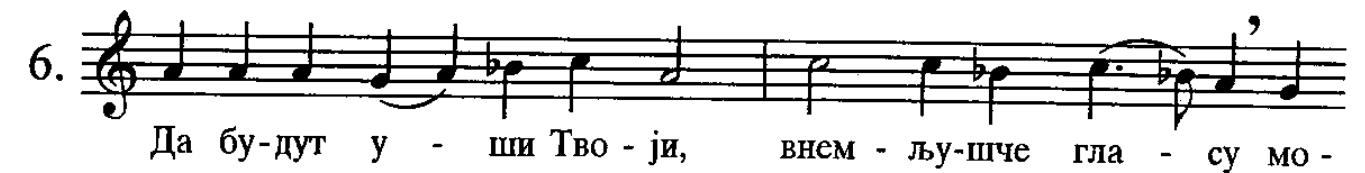
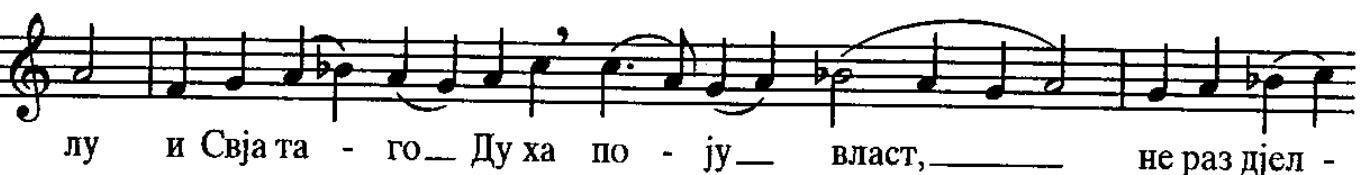
III

У - сli - ши мја Го - спо - ди.

3. И-зве ди из тем ни-ци ду - шу мо - ју, и-спо-вје - да-ти-сја
 и - - - ме - ни Тво - - - je - - - му. Тво-јим -
 кре стом Хри сте Спа - се, смер - ти дер - жа - ва раз - ру - ши -
 сја, и диа - во-ља пре - - лест у - праз -
 - дни - сја: род же че-ло-вје - че ски вје - ро-ју -
 спа - са - је - ми пје - сан Те - бје все - гда при - но - сит.

4. Ме - не ждут пра - ве-дни - ци, дон - - де - же воз -
 да - - - си мње. Про свје ти - ша сја всја - че ска-ја
 вос кре се-ни - јем Тво јим, Го - спо - ди, и рај -

III

III

и во скре-се - ни-је Тво - - же по - јем_ и _____ сла - -

вим, ра - но-ју бо Тво је - ју - ми __ вси __ ис - цје - ље - хом.

7. А-шче без-за - ко - ни-ја на зри - ши Го споди, Го - споди

кто по сто - јит; ja - ко у Те-бе о - - - чи - шче - ни -

- - је _____ јест. По-јем_ Спа - са от Ђе - ви во - плошч - ша го-

cja; _____ нас _ бо ра - ди рас - пјат - cja и в тре - - тиј

ден_ во - скре - се, да-ру-ја нам ве - ли ју ми - лост.

8. И-ме-не ра - ди Тво - је-го по тер - пјех Тја Го спо - ди, по тер пје

ду - ша мо - ја в сло - - во Тво-је, у - по - ва ду - ша мо - -

ja на_ Го - - - спо - - - да. Су - шчим во а - дје со -

III

шед Христос__ благо - вје - сти, __ дер зај - те, гла го -
 - ла ни - ње__ по - бје - дих: аз је - сам во - скре - се -
 ни - је, аз__ ви во зве ду разрушив смер - тна - ја вра - та.

Остали припеви

9. От стра - жи__ утре - нија до__ но - шчи, от стра - жи__ у - тре нија,

да у-по - ва - јет И - зра - иль на__ Го - спо - да.

10. Ја-ко__ у__ Го - спо - да__ ми лост__ и__ мно го - је__ у__ Ње-го__ и - зба вље-ни -

је__ и__ тој__ и - зба - вит__ И - зра - и - ља__ от__ всјех__ бе -

- - за - ко - них__ је - - - го.

11. Хва - ли - те__ Го - спо - да__ вси__ ја - зи - ци__ по - хва - ли - те

Je - - - го__ вси__ љу - - - ди - - - - je.

III

12.

Ja - ко у - твер - ди - сја ми - лост Је - го на нас и и - сти - на
Го спо - дња пре - - - би - ва - јет во вјек.

13.

Сла - ва__ От - цу и Си - ну и __ Свја - то -
му__ Ду - - ху; и ни - ње и при - сно и во вје -

Догматик

- - ки вје - ков, а - - мин. Ка - ко не ди -
вим - сја бо - го муж - но - му рож - дес - тву Тво - је - му, Пре чест -

на - ja; ис - ку - ше - ни - ја бо му - же - ска - го

не приjem - ши, все - не - по - роч - на - ja,
ро - ди - ла_ је - си без От - ца Си - на_ ило - ти - ју,

пре - жде вјек от От - ца рож - де - на - го без ма - те -

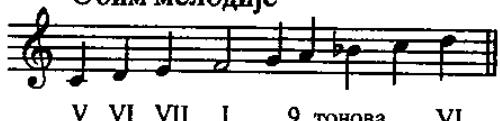
III

ре, ни-ка - ко-же пре тер - пјев - ша-го из мје - ње-ни-
ja, и - ли смје - ше - ни - ja, и - ли раз - дје - ље -
- - ни - - ja, но о - бо - ју су шче ству свој - ство цје -
ло со - хран - ша - го: тјем_ же_ Ма ти Дје - во Влади -
чи - це, Того мо-ли спа сти - сја душам, пра во слा -
вно Бо го - ро - ди - цу ис-по вје - да-ју - шчих_ Тја.

Стихире на стиховње

Темпо: Умерено
Почетак *ti*

Обим мелодије

14.

Стра - сти - ју Тво - је - ју Хри - сте, __ о - мра - чи - виј солн - це,
и свјетом Твојега вос - кре се - ни - ја просвјети - виј всја - че - ска - ја,
при - ми на - шу ве чер - њу - ју пје - сн Че ло - вје ко - љуб - че.

III

15.

Го спод во - ца - ри - сја вље-по - ту - о-бле - че - сја.

Жи-во при-је - мно-је Тво-је во-ста - ни - је, Го-спо ди, все ље - ну -
ју - всју - про-свје - ти и Тво је со-зда - ни-је ис тљев -
ше - је при - зва, тјем - же кља - тви А-да - мови измјен - ше -
- сја - во - пи - јем: все сил - не Го - спо - ди, слава - Те - бје.

16.

И бо утвер - ди все - ље-ну-ју ја - же не подви - жит - сја.

Бог сиј - не-из-мје - њен, пло - ти-ју стра - жда - из-мје нил -
сја је - си, је-го - же твар не тер - пја - шчи ви - сја шча зре -
ти, __ стра - хом пре - кла - ъна - ше - сја, и стења -
шчи по јет Тво - је дол - го - тер - пје - ни - је, со - шед - же

III

III

је - си__ Си-на Бо - жи - ја, _____ от От-ца без ма-те-ре
 пре - жде вјек су - шча: нас же ра - ди из Тебе__ без отца бив - ша,
 пло - ти-ју ро-ди-ла је - си, и Младен - ца мле - ком пи - та - ла
 је - си: тјем - же не пре-стај_____ мо - ли - ти,
 из-ба - ви - ти-сја от бјед - ду - шам - на - шим.

Тропар

19.

Да ве - се лјат - сја не - бе сна - ја, да ра - ду - јут-сја зем - на - ја,
 ја - ко со тво - ри дер жа - ву миш - це - ју - Сво је - ју Гос под, по пра - смер
 - ти - ју смерт, пер - ве нец мерт - вих - бист, _____ из чре - ва а -
 - до ва и - зба - ви нас и по - даде ми - ро - ви ве - ли - ју ми - лост.

III

20.

Сла - ва От - цу и Си - ну — и Свято - му Ду - ху;
и ни - ъе и при - сно и во — вје - ки вје - ков, а - ми.

Богородичен

Тја, хо - да - тај - ство вав - шу - ју спа - се - ни - је ро - да на - ше -
го, вос - пје - ва - јем, Бо - го - ро - ди - це
Дје - во, пло - ти - ју бо от Те - бе вос при - ја - то - ју Син -
Твој - и Бог - наш, кре - стом - вос - при - јим страст, и - зба - ви
нас от тљи, ја - ко че - ло - вје - ко - лју - бец.

III

Jућрење

Бог Господ

Темпо: Умерено

Почетак *ти*

21.

Бог Го - спод и ја - ви - сја нам, бла го сло вен грја - диј -
во им - ја Го - спод - ње.

Обим мелодије
V VI VII I 9 тонова VI ,

Сједален I

22.

Хри стос от мер - твих во ста на-ча - ток у - соп - ших,
перворожден тва - ри и со - дје - тель всјех бив - ших:
истљев - ше - је је сте ство ро да наше - го все - бје са - мом о - бно -
ви не - кто - му смер - те о - бла - да - је - ши,
и - бо всјех вла - ди - ка дер - жа - ву тво - ју раз - ру - ши.

23.

Воскресни Го - споди Боже мој, да воз - не сет сја ру - ка тво - ја,

III

не за бу-ди у-бо-гих тво - јих до кон - ца. Пло - ти-ју смер - ти вку
 сивиј Госпо - ди, го рест смер - ти пре сјекл је - си во - ста - ни-
 јем тво - јим, и че - ло - вје - ка на ъу у крје
 ии - виј, пер - ви-ја кља - тви о-доље - ни-је призи - ва - ја,
 за шти - тни - че жи - зни на-ше-ја, Го - спо - ди, сла-ва Te - бје.

(Слава као на стиховње:)

24. Сла - ва От-цу и Си - ну и Свјатому Ду - ху; и ни ње и

при - сно и во_вјеки вјеков, а - мин. Кра со тје дјев - ства_ тво је
 го и пре - свје - тлој чистотје тво - јеј, Гаврил у - ди-ви - сја
 во-пи-ја - ше ти, Бого-ро - ди - це: ку-ју ти по-
 хва - лу при не-су до - стој - ну - ју, что_ же_ во-зи-ме -

III

ну - ју тја; не-до-у-мје - ва - ју и _____ у - жа - са - ју -
сја, тјем - же ја - ко повељен бих во - пи - ју - ти:
ра - дуј сја, bla-го-да - тна - ја.

Сједален II

25.

Не из мје - на-го бо-же - ства и воль - ни - ја стра-сти Тво је-ја, Го-

споди, у-жа - сја ад в се бје ри - да - ше _____ тре пе шчу пло-
ти не тље ни - ја и-по - ста - си, ви - жду не - ви-ди ма го тај -

но бор - ју - шча мја, тјем - же и их же дер - жу 30 -
вут: _____ сла - ва, Хри - сте, вос кре се - ни-ју Тво - је - му.

26.

И-сповјем - сја те-бје, Го-спо-ди, всјем серд - цем сво - јим,
по-вјем всја чу де-са тво - ја. Не по сти - жимо је рас - пја ти-ја

III

и не ска - за - но - је во - ста - ни - ја бо - го - слов ству - јем вјер - ни
 та - инство не - - из - ре - че - но - је: днес__ бо смерт
 и ад пље - ни - сја, род__ же че - ло - вје - че - скиј в не тље ни - је ____ о -
 бле - че - сја,____ тјем__ bla go - дар - ја - шче во - пи - јем__
 ти: слава, Хри - сте, во - ста - ни - ју Тво - је - му.
 (Слава као на стиховње:)

27.

Сла - ва От цу и Си - ну__ и Свјатому Ду - ху; и ни ње и
 при - сно и во - вје ки вјеков, а - мин. Не по сти - жи ма - го и
 не - о - пи - са - на - го је - ди - но - суш - чна го От - цу и Ду - хо -
 ви,____ во у - тро бу тво - ју тај - но__ вмје сти - ла је - си, Бо -
 го - ро - ди це, је - ди - но и не смје сно от Тро - ји - ци бо - жес -

III

тво, по зна - хом рожде ство Тво - је в мир - је сла - ви -
ти, тјем - же и bla го дар стве - но во - пи - јем ти:
- ра - дуј сја, bla-го-дат - на - ја.

Степена Анифон I

28.

Пљен Си-он ти из - јал је-си от Ва-ви - ло - на и ме не от
стра стеј к жи - во - ту при - вле ци, Сло - ве. В југ сје-ју - шчи сле за ми
бо-же - стве - ни ми, жнут кла - си ра - до - сти-ју при сно - жи-во -
(Слава као на стиховије:)
ти - ја. Сла - ва От-цу и Си - ну и Свја то-му Ду - ху;
и ни ње и при - сно и во - вје ки вје ков, а - мин. Свја то-му Ду -
ху всја - ко - је bla го-да - ри-је, ja-ко же От - цу и Си - ну со - о бли -
ста - јет в њем - же всја жи - вут и дви - жут - сја.

III

Антифон II

29.

А ще не Го - спод со-зи ждет дом до бро - дје - тельеј всу - је тру-
 жда-јем - сја, ду - шу же покрива - ју шчу, ни кто-же наш ра зо -
 рит - град. Пло да чре - вна - духом си но тво-ре - но - је те - бје Хри -
 сту, ја - ко же и От-цу свја-ти все - гда - сут. Сла - ва
 От-цу и Си - ну - и Свја то-му Ду - ху; и ни ње и при - сно
 и во - вје ки вје ков, а - мин. Свјатим Духом про зрит - сја всја - ка-ја
 свја ти ња пре - му дрост, о-су ще ству - јет бо всја - ку ју твар,
 то - му по - слу - жим Бог бо ја - ко От - цу же и Сло - ву.

Антифон III

30.

Бо-ја - ћи - сја Господа блажени пу - ти ходја - је за - по вје деј,
 сње - дјат бо жи во - ти - је все пло - ди - је. Окрест трапе - зи тво - је ја

III

воз ве-се-ли - ся, зрја тво-ја, па сти ре-на - чал - ни че, ис-ча -
 ди - ја, но - сја - шча вје - тви bla-го-дје-ла - ни - ја.
 Сла - ва От цу и Си - ну и Свја то-му Ду - ху; и ни ње и
 при - сно и во - вјеки вјеков, а - мин. Свјатим Духом всја - ко-је
 бо гат ство сла - ви, от ње-го же bla-го дат и жи-вот всја кој
 тва - ри со Отцем бо вос-пје ва - јем јест и со - Сло - вом.

Прокимен на Јутрењу

31.

Р - ци-те во ја - зи - ћех ja - ко Го-спод во-ца-ри - ся,
 и - бо ис пра - ви все ље-ну - ју ja - же не по - дви - жит - ся.

Всјакоје диханије пред Јеванђељем

32.

Всја - ко-је ди-ха - ни - је да хвалит Госпо - да. Всја - ко је
 ди ха - ни - је да хва-лит Господа, хва - ли-те Бога во свјатих Је - го.

III

Величит душа моја Господа

33.

1. Ве ли чит ду - ша мо - ја Го спо да и воз - ра - до - ва - сја дух

мој о Бо - зје Спа - сје мојем. Чест њеј - шу - ју хе ру вим и слав - њеј шу

ју без срав ње - ни - ја се - ра - фим, без истље - ни - ја Бо -

га Сло ва рожд - шу - ју, су - шчу ју Бо - го - ро - ди - цу Тја ве -

ли - ча - јем. 2. Ја ко при зре на сми - ре - ни - је ра - би сво - је - ја,

се бо от ни - ње у - bla - жат - мја вси ро - ди. 3. Ја ко со тво -

ри мње ве - ли - чи - је сил - ни, и свја - то им - ја је - го и ми лост је -

го вро - ди ро - дов - бо - ја - шчим сја је - го. 4. Со тво ри дер -

жа - ву ми - шце - ју сво - је - ју, ра - сто - чи гор - ди - ја ми - сли -

ју серд - ца - их. 5. Ни зло - жи сил - ни - ја со пре - стол

III

Хвалитне стихире

34.

35.

36.

III

ли - че-стви - ja _____ Je - го. При дите вси ја - зи - ци
 у разумјеј - те стра - шнија тај - ни си - лу: _____ Христос
 Спас_ наш, је · же в на - ча-ље Сло - во рас пја-сја нас ра - ди и во -
 ље-ју по - гре - бе - сја, и во - скре - се из
 мер - твих, је - же спа - сти всја-че - ска ја, то - му по кло - ним - сја.

37.

Хва ли те Је - го во гла - сје трубњем, хва ли - те Је го во псал -
 ти - ри - и - гу - - - слех. По вје - да - ша всја - чу -
 де-са стра - жи је тво ји, Го споди, но со - бор су-је-ти испол - ни
 мз-до - ју де сни - цу - их, скрити мња - ше вос кре се -
 - ни-је Тво - је, је - же мир - сла - вит, по - ми - луј - нас.

III

38.

Хва ли - те Је - го в тим па - ње и ли - цје, хва ли - те Је - го во

стру - - - нах и оп - - - га - - - ље. Ра - до сти

всја испол - ниша сја вос кре се - ни-ја ис кус при - им - ша:

Мари-ја бо Магда-ли - на ко гро-бу при - де, о брје-те

ан - ге - ла на ка - - ме - ни сје - - дја - - шча,

ри - за - ми бли ста - ју - шча - сја и гла - го - љу - шча:

что иш че-те жи - ва-го смер-тви - ми; њест здје -

но во ста ја - ко-же ре че, пре двар ја - ја ви в Га-ли - ле - ји.

39.

Всја - ко-је ди-ха - ни-је да хва - лит Го - спо -

- да. Во свје - тје твојем, Вла - ди - ко, у зрим свјет, че - ло-вје -

III

*Слава...евангелска стихија према васкрсном Јеванђељу,
иа и ниње...као на стиховње:*

Преблагословена

ве-на је-си, Бо-го-ро - ди-це Ђе - во, воплошч - шим бо сја из те -
бе ад пље - ни - сја, А-дам во - зва - сја кљатва по тре - би - сја,
Е-ва сво бо - ди - сја, смерт у-мертви - сја и ми о - жи - хом.

The image shows two staves of musical notation in G clef. The top staff continues from the previous section, ending with a fermata over the word 'блажен' (blessed). The lyrics are: 'тјем вос-пje - ва - ју шче во - пи - јем: _____ бла-го-сло вен'. The bottom staff begins with a new section, starting with 'Хри стос Бог,' followed by 'бла-го - во - ли - виј' (with a fermata), 'та - ко', 'сла - ва', 'те - бје.' The notes are primarily eighth and sixteenth notes, with some quarter notes and rests.

III

Велико славословије

41.

Сла-ва Теб-је по-ка-зав - ше-му нам свјет. Сла-ва во ви -
 шњих Бо-гу, и на зем-љи мир, в че-ло - вје - ћех bla-go-во-ље -
 ни - је. Хва-ли-м Тја, bla-go-сло-ви-м Tја, кла-ња - јем-ти-сја,
 sla-во-сло - ви-м Tја, bla-go-да-ри-м Tја, ве-ли - ки-ја ра - ди -sla -
 vi Тво-је - ја. Го - споди, Цар ју не-бе - сниј, Бо же, От - че,
 Все-дер - жи-те - љу; Го - споди, Си - не Је-ди-но - ро - дниј,
 И - су-се Хри-сте - и Свја-тиј Ду - ше. Го - споди, Бо же, А -
 ги-че Бо-жиј, Си - не О - теч, взем-љај - грјех - ми - ра, по-ми-луј
 нас, взем-љај - грје - хи ми - ра, при - ми - мо - ли тву на - шу.
 Сје-дјај о - де-сну - ју От - ца, по-ми-луј нас, ja - ко Ти - је - си Je -

III

дин Свјат, Ти је-си Једин Господ, И - сус Хри-стос во сла - ву_ Бо-га
 От ца, а - мин. На всјак ден__ bla го-сло - вљу Тја и вос хва-љу
 им - ја Тво - је во вје - ки_ и__ во вјек вје - ка. Спо до-би, Го -
 спо-ди, в ден__ сеј без грје - ха со-хра - ни - ти-са нам, bla го-сло -
 вен_ је-си, Госпо-ди,_ Боже о-тец на - ших. И хвал - но и про сла -
 вљено имја Тво је во вје - ки, амин. Бу-ди Го - споди, милост Тво-ја на нас,
Три љуѓа
 ja-ко- же_ у-по-ва - хом на Тја. Бла го сло вен_ Је-си Го спо ди,
 на-у - чи_ мја о-пра - вда - ни јем Тво - јим. Го - споди, при бје жи шче
 бил је-си нам_ в род и род. Аз_ рјех: Го споди, по - ми - луј
 мја, ис-ције-ли ду - шу мо-ју ja - ко_ со - грје ших Te - бје.

III

Го - споди, к Те бје при бје - гох, на - у - чи мја тво ри -ти во - љу Тво ју,
 я - ко Ти - је - си Бог мој, я - ко у Те - бје - и - сто - чник жи - во -
 та. Во свје - тје Тво јем у зрим свјет. Про ба - ви ми - лост - Тво -
 ју вје - ду шчим Тја. Свја тиј Бо - же, Свја тиј Крјеп - киј, Свја - тиј Без
 смерт - ниј, по - ми - луј - нас. Сла - ва От - цу и Си - ну -
 и Свја тому Ду - ху; и ни ње и при - сно и во - вје ки вје ков, а -
 мин. Свја - тиј Без - смерт - ниј, по ми - луј - нас.

Пошом "Свјаши Боже" цело још једном

Тропар воскресни после Славословија

42.

Днес спасе - ни - је ми - ру бист, по јем воскрес - ше му из
 гро - ба и начал - ни - ку - жи - зни - на - ше - ја, разрушив бо
 смер - ти - ју смерт, по - бје - ду да - де нам - и ве - ли - ју ми - лост.

Лишургија

Блажена

Темпо: Умерено, свечано

Почетак *mi*

43/I

Бла же ни ми - ло сти ви, я - ко ти по - ми - - ло - ва -

- ни _____ бу - дут. От верг - ша - го, Хри сте, за - по вјед Тво ју,

пра оца А - да - ма из раја _____ из - гнал - је - си, _____ раз бој - ни

ка же шче - дре и спо - вје дав ша Тја на крес - тје, во ње вселил - је - си зо -

ву - шча: по мја ни мја, Спа - се,____ во Цар - стви - ји Тво - јем.

Бла же ни чи - сти серд - цем, я - ко _____ ти Бо - га _____

- уз - рјат. Со грјеших нас - смер - тно ју о - су - дил је си кља
тво ју, Жив одав - че и Го - спо - ди, _____ тје - лом же

Тво јим, без - грје - шне Влади - ко, постра - дав, смер - тни ја о - жи вил је

- си зо - ву - шчи - ја: по мја ни и нас во Цар - стви - ји Тво - јем.

III

III

Бла же ни ми - ро твор - ци, ја - ко ти__ си - но - ве__ Бо жиј на - ре -
кут - сја. Вос крес из__ мер твих со воскресил је - си нас, от стра стеј
вос кре се - ни - јем__ Тво јим, Го - спо - ди, _____ смер - тну - ју
же всју си - лу__ по - гу - бил__ је - си, Спа - се, се го ра - ди вје -
ро - ју__ Ти зо - вем: помјани и нас во Цар - стви - ји Тво - јем.

IV

Бла же ни из - гна ни прав - ди__ ра - ди, ја - ко тјех јест - царство
не - бе сно - је. Три днев - ним__ Тво јим по - гре - бе - ни јем, и - же во а -
дје - у - мер - швље - ни - ja _____ ја - ко Бог - о - жи во тво -
ри - виј - со воз дви - гл је - си, и нетље - ни - је всјем ја - ко благ -
и - сто - чил__ је - си__ нам, вје - ро - ју__ зо - ву - шчим все -
гда: _____ по мја ни и нас во Цар - стви - ји Тво - јем.

III

44.

Сла - ва_ От цу и_ Си - ну и Сва то - му Ду - - - ху,
и ни - ње и при - сно и во вје - ки вјеков а - - - мин.

*Кондак

Воскре - сл је-си днес из гро - ба шче - - - дре и нас воз-
вел је-си от врат смер - - - тних, днес Адам ли-ку-јет и -
ра - ду јет - сја Е - - - ва, вку - пје же и про - ро - ци с па - три
јар - - - хи вос-пје-ва - јут - не пре - ста - - но
божестве ну - ју дер жа - ву власти тво - - је - - ja.

Прокимен апостола

45.

Пој - те Бо - гу на - ше - му, пој - те, пој - те
ца - ре - ви на - ше - му, пој - те.

* На знање: Кондаци 3. гласа и ћред њима Слава...и ниње...имају изузетно мелодичан - йарадни глас, са стапним прелишањем молског и дурског џонског рода.

ЧЕТВРТИ ГЛАС

Вечерње

Господи возвах, стихире и догматик

Обим мелодије

I 7 тонова VII

Темпо: Умерено споро

Почетак *do*

1.

Го - спо - ди, во - - - звах к Те - - - бје, у -
сли - ши мја; Усли - ши мја, Го - спо - ди.
Го - спо ди, во звах к Те - - - бје, у - сли - - -
ши мја; вон-ми гла - су мо ље - ни-ја мо -
је - го. Вње гда во - зва - ти ми к Те - - - бје;
у - сли - - - ши мја, Го - спо - ди.

2.

Да ис пра - вит сја мо - ли - тва мо - ја, ја - ко ка - ди -
ло - пред То - - - бо - - - ју, воз дје - ја -

IV

IV

дин благ и Че - ло вје - ко - љу - бец.

4. Ме - не ждут пра - ве дни - ци, дон - де - же воз -

да - - - си мње. Дре - ва пре слуша -

- ни-ja за пре шче - ни-је раз-рје - шил је - си, Спа -

се, на дре - вје крест њем во - лје - ју при - гво - -

здив - сја, и во ад со шед, Сил - не, смер-тни ја

у-зи ја-ко Бог рас тер - зал је - си. Тјем - же кла - ња јем

сја је - же из мер - твих Тво-је - му вос - кре - се -

- - ни - - - ју, ра - до сти - ју во - пи - ју -

шче: Все сил - не Го - спо - ди,sla - - ва Te - бје.

IV

Из глубини воз вах к Те - бје Госпо - ди, Го - спо - ди, у - сли -

ши глас мој. Вра - та а - до - ва со кру -

шил - јеси, Господи, и Тво - је ју смер - ти - ју смертно - је цар - ство

ра - зру - шил је - - - си; род - же

че - ло - вје - че скиј от истле - ни - ја сво - бо - дил је - си,

живот и не - тље - ни - је ми - ру да - - - ро - - - вав -

- и - ве - ли ју, ве - ли - ју ми - лост.

Да бу - дут - у - ши Тво - ји, ви њем - љу - шче гла - су мо ље -

- - ни - ја мо - - - је - - - го. При - ди - те

во спо јим - љу - ди - је, Спа - со - во три дне - вно - је - во ста -

IV

<img alt="Musical score for a three-part setting of a Russian Orthodox chant. The top part (Soprano) begins with a melodic line starting on G4. The lyrics include 'ни - је, им - же и - зба ви хом-сја а - до - вих - не - рје -' and continues through several stanzas. The middle part (Alto) begins with a melodic line starting on A4. The lyrics include 'ши - - - мих уз, - и не - тље - ни-је и -' and continues. The bottom part (Bass) begins with a melodic line starting on C4. The lyrics include 'жи - зан вси в ос-при - ја - хом зо - ву - шче: рас-пниј - сја и по-гре - биј - сја, и во-скре-сиј - спа - си' and continues. The score concludes with a final section labeled '7.' followed by 'Ашче без за - ко - ни-ја назри - ши Го споди, Го - споди' and ends with 'Ан - ге-ли и че-ло - вје - ци,' and 'Спа - се, Тво-је по-јут три дне - вно - је во - ста - ни - је,' all in a bass key signature.
</p>

IV

IV

ческиј пад - шиј во - скре - сил _____ је - - - си,
 се-го ра - ди согла - сно во - пи - јем: воскресиј из
 мер - твих, Го - спо - ди, слава Тебе.

Остали припеви

9. От стра - жи утре - нија до но - шчи, от стра -

жи у - тре-ни-ја, да у - по-ва - јет И-зра - иль -
 на Го - - - спо - - - да.

10. Ја-ко у Го - спо да милост и мно-го је у Њего и - зба - вље-ни-је

и тој и-зба-вит И-зра-и - ля от всјех бе - - - за - ко -
 ниј _____ је - - - го.

11. Хвали-те Го - спо-да вси ја - зи - - - ци по - хва - ли-те

IV

A musical score for hymn 12, featuring a single melodic line on a staff with a treble clef. The notes are primarily eighth notes, with some sixteenth notes and quarter notes. The lyrics are written below the staff.

пре - - би - ва - јет _____ во _____ вјек. _____

Остали припеви на "подобен" напев

9a

От стра - жи у-тре ни - ja до но - шчи, от стра - жи у-тре ни-ja,

A musical score page featuring a treble clef staff with six measures. The first five measures consist of eighth-note patterns, followed by a single sixteenth note. Below the staff, the lyrics are written in a cursive font: "Ja ko u Go-spo da milost i mno-go je u Ne-go izbavljeni-je i toj".

A musical score in G clef, common time. The melody consists of eighth and sixteenth notes. The lyrics are written below the notes: "избавит И зраиља отвсјех бе - за - ко - ниј је - го." There are several fermatas over the notes.

11a

Хвали-те Го - спо-да вси ја - зи - ци по хва ли-те Је - - .

го вси љу - ди - је.

12a Ja - ко у - твер - ди - ся ми - лост Je - го на нас и и - сти - на

Го спо - дња пре - - би - ва - јет во вјек. _____

13.

Сла - ва__ Отцу и__ Си - ну и__ Свја - то -
му _____ Ду - - - ху, _____ и ни ње и__ при -
сно и во вје - - - ки__ вје - ков. _____ А - - - мин.

Догматик

И - же__ Те-бе__ ра - - ди__ Бо го-о - - - тец__
про - рок_____ Да - - вид_____ пје - сњено о Тебе_____
- про воз - гла - си, ве-ли - чи-ја Тे - - - бје__ со - твор -
- - - ше - - - му:_____ пред ста__ Ца-ри-ца__ о - де - - сну -
ју__ Те - - бе, Tja__ бо__ Ма - тер,____ хо-да - та-ји - цу__ жи во -

IV

та по - - - ка - - - за, _____ без от - ца из Те-бе
 во - че - ло - вје - чи - ти - сја bla - го - во - ли - виј__ Бог,
 да Свој па - ки об - но - вит _____ об - - - раз,
 истиљевшиј страст - ми, и за блужд - ше је го ро - хишч но-је
 об - рјет____ ов - ча, на ра - мо__ вос при - им__ ко__ От -
 цу при - - - не - - - сет _____ и Сво-је -
 му____ хо - тје - - ни - - jу, сне - бе - - сни-ми со - во -
 ку - - пит си - - - ла - - - ми,
 и спа - сет, Бо-го-ро - - - ди - - це, ____ мир, Хри стос и -
 мје-јај ве - - ли - ју и бо - га - - ту - ју ми - лост.

Стихире на стиховиње

Обим мелодије

Темпо: живље
Почетак *sol*

14. Господи, возшед на крест, прадјед њу-ју нашу кља-тву потребил је

си, и сошед во ад, вје - чни - ја уз - ни - ки сво бо - дил јеси, нетље - ни

је да-ру-ја че-ло вје - че ско му ро - ду, се-го ра - ди, поју - шче, славим

жи-во твор ја - шче је и спа - си - тель но - је Тво-је во ста - ни је.

15. Го спод__ во - ца-ри - сја вље-по - ту__ о бле - че - сја. Повјешен на

дре - вје, је - ди - не Сил - не, всју твар__ по - ко - ле - бал__ је-си;

положен же во гро - бје жи ву - шчи - ја во гро - бје__ во скре - сил је-си,

нетље - ни - је и__ жи - зањ да-ру-ја че-ло вје - че ско - му ро - ду;

тјем - же по - ју - шче сла - вим три дне - вноје Тво - је во ста - ни је.

IV

16.

И-бо у-твер - ди все ље - ну - ју ја - же не по - дви жит сја.

Љу - ди-је без-за-ко - ни, Христе, Те-бе пре-да - ша Пи ла - ту, рас пја -

ти о - су - ди - ша, не бла-годар - ни о бла-го - дје - те љи ја вив -

ше-сја; но во - ље - ју пре тер пјел је - си по-гре-бе - ни - је,

са мо вла - стно во скре сл је си три дне - вно ја-ко Бог, да-ру-ја

нам без-ко - не - чниј жи - вот и ве - ли - ју ми - лост.

17.

До му Тво-је - му по-до-ба - јет свја тиња, Го - споди, в дол-го - ту -

дниј. Со сле-за-ми же-ни до шед - ја гро-ба Те - бе и - ска -

ху, не о-брје - тше же ри - да - ју - шчес пла-чем во - пи - ју -

шче гла го - ла ху: у-ви нам, Спа-се наш, Цар - ју всјех,

ка-ко у-кра - ден бил је - си? Које же мје-сто держит жи - во но - сно
 је Тје - ло Тво је? Аи - гелжекњим от-вје-шча-ва - ше: не пла чите,
 гла го - лет, но шед - ше про по - вје-ди-те ја ко во скре - се Го спод
 пода - ја нам ра-дост, ја - ко је - дин bla - го - у - тро - бен.

18. Сла - ва От-цу и Си - ну и Свјатому Ду - ху, и ни ње и

Богородичен

при - сно и во вје - ки вјеков, а - мин. Призри на мо - ље - ни - ја
 Тво јих раб, Все - не-по - ро - чна - ја, у - то - ља - ју шчи љу -
 та - ја на ни во ста - ни - ја, всја - ки - ја скор - би нас из мје ња -
 - ју шчи; Тја бо је - ди - ну твер - до - је и из вјест - но - је у твер
 жде - ни - је и - ма - ми, и Тво је пред - ста тель ство стја - жа - хом,

да не по - сти - дим сја, Влади чи це, Тја призи - ва - ју - шчих,
 потшчи - сја на у-мо - ље - ни-је Те бје вјер - но во-пи - ју - шчих:
 ра - дуј сја, Влади-чи-це, всјех по - мошче, ра - до-сте и покрове,
 и спа - се - ни - је душ - на-ших.

Тропар

19. Свје - тлу-ју вос кре-се - ни-ја про - до - вјед от Ах - ге -
 ла у - вје дјев - ше Го спод - њи у - че - ни - ци, и пра дјед-ње -
 је о - су жде - ни-је от - верг - ше, А - по-сто лом хва-ља ишче -
 сја, гла-го - ла - ху: ис-про верг - же-сја смерт, вос кре-се Хри -
 стос Бог, да-ру-јај миро ви - ве - ли - ју ми - лост.

20. Сла ва От цу и Си - ну и Свја то - му Ду - - ху,

IV

и ни-ње и при-сно и__ во вје - ки вје - ков, а - - ми.

Богородичен

Је - же от вје - ка у - та - је - но - - је и Ан - ге -
лом не - све - до - - мо - је та - јин - ство, То - бо - ју, Бо -
го - ро - ди - це, су - пчим на зем - љи ја - ви - сја__ Бог,
в не - слит - ном со - је - ди - ње - ниј во - пло - шча - - јем,
и крест во - ље - ју нас ра - ди вос - при - јим, им - же вос кре -
сив пер - во - зда - на - го, спа - се от смер - -
ти__ ду - ши на - шја.

*Jушрење***Бог Господ**

Темпо: живље

Почетак *ти*

Обим мелодије

1 6 тонова VI

21.

Бог Господ и ја-ви - сја нам, бла-го-сло - вен грја-диј

во им ја Го-спод - ње.

Сједален I

22.

Возрјевше на гро - бниј вход и пла мене ан-гелска - го не тер -

пја - шче ми ро но - си - ци с тре-петом ди-вља - ху - сја гла-го -

љу - шче: је-да у-кра - де сја отвер - зи раз бој - ни ку рај, је да ли во -

ста и - же и пре - жде стра-сти про - по-вје-да - виј во ста - ни - је,

во и-сти ну во скре се Хри - стос, су - шчим во а - дје по да-ја жи -

вот и во скре - се - ни - је.

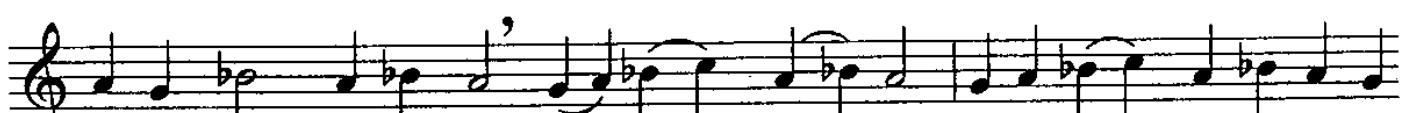
IV

Воскресни Го-споди Боже мој, да воз-несетсја ру-ка тво-ја,

не за бу-ди у-бо гих тво јих до кон-ца. Воль-ним Тво јим со-

вјетом крест пре тер пјел је-си. Спа-се, и во гро-бје новје че

ло-вје-ци по-ло жи-ша Тја смер-тни, сло вом кон-ци со ста-

вл-ша го; тјем-же свја-зан бист чуж-диј, смерт лју-то пљења-

ше-сја и су шчим во а-дје вси взи ва-ху жи во но-сно му во ста-

ни-ју Тво-је-му: Христос во-скре се жи-зно да-вец пре би ва-

(Слава... и ниње...
као йосле тройара:)

- - - - - jaј во вје-ки.

Слава Отцу, и Си-ну и Свјато-му Ду-ху, и ниње и

присно и во вје-ки вје-ков, а - мин. У-ди-ви-сја Јосиф

IV

је - же па - че је сте - ства зра, и вни ма - ше ми - сли - ју и - же
на ру - но дожд, без сјемено за-ча - ти - ји твојем, Бо-го-ро - ди - це,
ку-пи-ну о - гњем не - о - па - ли - му - ју, же - зл А - ро нов
про - зјаб - - шиј, и сви - дје - тел стви ја о - бручинк твој и хра -
ни - тель свјаштеником взи - ва - ше: дје - ва ра - жда - јет и по рожде
ствје па - ки дје - - во - ју пре - би - ва - јет.

Сједален II

25.

Во скре сл је - си ја - ко без - смер - тниј от гро - ба, Спа - се,
со - воз дви - гл је - си мир Твој си - ло - ју Тво - је - ју, Хри сте Бо -
же - нац, со крушил је - си в крје - по сти смерти дер - жа - ву, по - ка зал
је - си ми - ло - сти ве во - скре - се - ни је всјем, тјем - же Тја и славит је

IV

ди-не Че - - - ло - вје - ко - лју - бче.

26. И спо вјем - сја те бје, Го споди, всјем серд - цем мо - јим,
по-вјем всја чу-де-са тво - ја. Сгор - њих висот сошед Га врил

и ка - ме - њу при - сту - пл, и-дје - же камен жи - зни бје ло -
но сјај взи ва - ше ко пла - чу - шчим: пре ста-ни те ви от ри - да - ни -

ја во - пља, и-мје - ју - шчија и ни - ње ми-ло - сти - вно -

је, је-го - же бо ишчете пла - чу - шче, дер зај - те,

ја-ко во-и - сти ну во - стал - јест: тјем - же во - зо - пиј - те а-по -

сто - лом, ја-ко, во скре - се Го спод, во став - ше - му по-кло - ни-те-сја

радост при - јем - ше, дер зај - те у - бо, да дер за - - - јет -

IV

(Слава... и ниње...
као после штога:

у - бо и Е - ва.

27. Сла ва От цу и Си - ну и Свя то - му Ду - ху,
и ниње и присно и во вје - ки вје - ков, а - мин.

У-ди-ви - шасја чиста-ја вси ан - ге-лов ли - ци та ин ству тво
је-го рожде - ни-ја стра - шно - му, ка-ко и же всја содер - жај ма -
ни јем је - ди - ним, о-бја - ти - ји тво ји-ми ја-ко че-ло - вјек

содер жа ва - јет - сја, и пријем - љет на-ча - ло, пре - вје - чниј,

и мле - ком пи-та - јет - сја им же всја - ко-је ди - ха - ни-је пи-та - јај

не-и-зре че - но-ју бла - го сти ју; и тја - ja - ко во и-сти - ну Бо жи ју
ма - тер хва - ла - ше сла - вјат.

Степена Анифоп I

28.

От ју - но - сти мо је - ја мно - зи бор - јут мја стра - сти, но сам - мја
за сту - пи - и спаси, Спа - се мој. Не на ви - дја шчи Си - о - на по сра -
ми - те - сја от Го спо - да, ја - ко тра - ва - бо о - гњем бу - де - те из -
(Слава.... и ниње...као на сијеховње)
сог - ше. Сла - ва - От - цу и Си - ну и Свја то - му Ду - ху,
и ниње и при - сно и во вје - ки - вјесков. А - мин. Свја - тим
Ду - хом всја ка - ду - ша жи вит сја и чи сто то - ју во зви - ша - јет -
сја, свје тље јет сја тро ји - че ским је дин ством свја - шче но - тај - ње.

Анифоп II

29.

Во - звах - к Те - бје, Го - спо - ди, те - пље из глу - би - ни
ду - ши мо - је - ја и мње - да бу - дут на по - слуша - ни - је
бо же стве на - ја Тво ја у - ше са. На Господа надеж ду всјак кто стја жав,

IV

(Слава.... и ниње...као на сињиховње)

ви - шиј јест _ всјех скор - бја - шчих. Сла - ва_ От - цу и Си - ну
 и Свјатому Ду - ху, и ниње и при - сно и во вје - ки_ вјеков.
 А - мин. Свја - тим Ду - хом то чат сја bla го - да - тни - ја стру ји,
 на - па - ја - ју шче всја - ку твар ко_ о - жи - вље - ни - ју.

Антифон III

30. Серд - це _ мо-је к Те бје, Сло-ве, да во - зви сит сја и да ни что -
 же у-слаdit мја от мир-ских кра - сот на сла - бост. К ма-те-ри сво-
 јеј ja-ко-же и мат кто љу - бов, ко Го споду те-пл-ше љу - бље ни јем

(Слава.... и ниње...као на сињиховње)

дол - жни је - сми. Сла - ва_ От - цу и Си - ну и Свјато - му Ду - ху,
 и ниње и при - сно и во вје - ки_ вјеков. А - мин. Свја - тим -
 Ду - хом бо - го - вје дје - ни - ја бо - гат - ство зре - ни - ја и пре му -

- дро сти, вјса бо ви њем оте ческа - ја вељени - ја слово от кри - ва - јет.

Прокимен на Јутрењу

31.

Вос-крес-ни, Го - спо-ди, по - мо - зи нам и из - ба - ви
нас и - ме - не Тво - је - го ра - ди.

Всјакоје диханије пред Јеванђељем

32.

Всја - ко је диха - није да хвалит Го - спо - да. Всја - ко је
ди хи - ни - је да хва - лит Господа, хвалите Бога во свјатих Јесени.

Величит душа моја Господа

33.

1. Ве - ли - чит ду - ша мо - ја Го - спо - да и воз - ра -
до - вас - сја дух мој о Богу - зје Спаси - сје мојем.

Пријев

Честњеј - шу - ју хе - рувим и славњеј - шу - ју без срав - ње - ни - ја
се - ра фим, без ис - тље - ни - ја Бога Сло - ва рожд шу - ју,

IV

су - шчу-ју Бо - го - ро - ди - цу Тја ве - ли - ча - јем.

2. Ja-ко призре на смире - ни-је раби сво-је-ја, се бо от ни - ње у-бла -
жат мја вси ро - ди. Чесћињејшују

3. Ja ко со тво - ри мње ве - ли-чи - је сил -
ни, и сва - то им - ја је-го и милост је - го вро-ди ро - дов бо-ја -
шчим сја је - го. Чесћињејшују

4. Со тво-ри дер - жа - ву ми - ђи ју сво-је -
ју, ра-сто-чи гор - ди - ја ми - сли - ју серд - ца __ их. Чесћињејшују

5. Ни зло-жи сил - ни-ја со претол и воз не-се сми ре - ни - ја, ал - чу -
шчи ја ис пол - ни благ и бо-га-тја - шчи-ја - сја от-пу - сти __ тшчи.
Чесћињејшују

6. Вос при-јат И - зра-и - ла о тро ка сво - је-го по мја - ну-ти ми ло -
сти, ja - ко - же гла - го - ла ко от цем на шим А вра - му и сје ме-ни
је - го __ да - же до вје - ка. Чесћињејшују

Хвалитне стихире

34.

Всja - ko - - je di - ha - ni - je da _____ хва - лит
Го - - - spo - - - da, _____ хва - ли - te Го spo - da -

с не - бес, хвали - te Je - go во _____ vi - - шњих:
Te - бје_ по - до - ба - -jet pјe - - san Bo - гу.

35.

Хва - ли - te Je - go вси_ ан - - ге - ли_ Je - - go,
хва ли - te Je - go всja_ си - ли_ Je - - go,

Te - бје_ по - до - ба - -jet pјe - - san Bo - гу.

36.

Хва ли - te Je - go на си - лах Je - go, хва - ли - te Je - go по мно -

же - ству ве - ли - - че - стви - ja _____ Je - - -
го.

Крест _____ пре - тер - пје - виј и смерт и вос кре сиј

IV

IV

воскесиј из мер - твих, — Го - спо - ди, сла - ва те - бје.

38. Хва ли - те __ Je - го в тим па - нье и__ ли - цје, хва ли - те
 Je - го во стру - - - нах__ и оп - - - га - - -
 ње. Тво јим кре стом, Хри сте Спа - се, на ста - ви

нас на и - сти - ну тво - - - jy
 и из-ба - ви нас от сје - тей вра - жи - јих, вос кре сиј из -
 мер - твих воз ста-ви ни пад - ши - ja - cja грје -
 хом, про стер ру - ку тво - ју че ловје ко - љуб - че,

Го - спо - ди, мо - ли - тва ми свја - тих тво - јих.

39. Всја - ко - је ди - ха - ни-је да хва - лит

IV

Го - - - спо - - - да. О - те - чес - ких
 тво - јих ње - дар не - раз - лу - чив - сја, је - ди - но род - ниј Сло -
 ве - бо - жиј, при - шел је - си на зем - љу за че - ло -
 вје - ко - љу - - би - - - је, че - ло - вјек -
 бив - не - пре - ло - жен и крест и смерт - пре - тер -
 пјел је - си пло - ти - ју без стра - ниј бо - - - же -
 ством: вос - крес - же из мер - твих без смер - ти -
 је по - дал је - си ро - ду че - ло - вје - - - че - ско - му,
 ja - - - ко је - дин - все - си - лен.
 Слава...еванђелска стихира, ја и ниње као на стиховње:
 40. и ниње и при - сно и во вје - ки вјеков, а - мин.

IV

Преблагословена

Пре-бла - го - сло - ве - на је - си, Бо - го - ро - ди - це Ђе - во,
 во-плошч-шим бо сја из те - бе ад пље - ни - сја, А-дам во-зва -
 сја кљатва по тре-би - сја, Е-ва сво бо - ди - сја смерт у-мер тви -
 сја и ми о - жи-хом, тјем__ вос пје - ва - ју шче во-пи јем: бла-гословен
 Хри-стос Бог, бла-го - во - ли - виј та - ко сла - ва те - бје.

Велико славословије

41.

Сла ви во по ка зав - ше му нам свјет. Сла - ви во ви - шњих Богу,
 и на земљи мир, в че ло - вје - ћех бла го во лье - ни - је. Хвалим Тја,
 - благосло - вим Тја, - клања јемти - сја, сла - во - сло - вим - Тја, бла - го да рим
 Тја, ве - ли - ки - ја ра - ди сла - ви Тво - је - ја. Го - споди,

Цар ју не-бе-сниј, Боже, От - че, Все - дер-жи те љу; Го - споди, Си - не
 Је-ди-но - ро - дниј, И - су-се Хри сте и __ Свја тиј Ду - ше.
 Го споди, Боже, А-гн-че Божиј, Си - не Отеч, вземљај — грјех ми-ра, по-
 ми луј нас, вземљај — грје-хи ми - ра, при - ми мо - ли тву на - шу.
 Сје дјај о - де-сну-ју От - ца, по-ми-луј нас, ја - ко Ти је - си Је -
 дин Свјат, Ти __ је - си Једин Господ, И - сус Хри - стос во сла - ву
 Бога Отца, а - мин. На вјак ден — bla-го сло - вљу — Тја и восхваљу
 имја Тво-је во вје - ки и __ во вјек вје - ка. Спо-до би, Го - споди, в ден
 сеј без грје - ха со хра - ни - ти-са нам, bla-го сло вен је - си, Го спо-
 ди, Боже о-тец на - ших. И хвал - но и просла - вље но им-ја

Три юла

Твоје воје - ки, амин. Бу - ди Го - споди, милост Твоја на нас, ја - ко же
 у - по - вахом на - Тја. Бла - го сло вен Је - си Го спо - ди, на - у - чи
 мја о - пра - вда - нијем Тво - јим. Го - спо - ди, прибјежишче бил је - си
 нам в род и род. Аз - рјех: Го - спо - ди, по - ми - луј мја,
 ис - ће - ли ду - шу мо - ју ja - ко со - грје - ших Te - бје. Го - спо - ди,
 к Te бје при бје - гох, на - у - чи мја - тво ри - ти во - љу Твоју, ja - ко Ti
 је - си Бог мој, ja - ко у Te - бје и - сто - чник жи - во - та. Во свје - тје
 - Твојем у - зрим - свјет. Проба ви ми - лост Твоју вје ду - шчим - Tja.
 Свја тиј Bo - же, Свја тиј Крјеп - киј, Свја - тиј Без - смрт - ниј, -'

IV

по-ми - луј— нас. Сла - ва— От-цу и Си - ну и Свја то-му
Ду - ху, и ни ње и при - сно и во вје - ки— вјеков, а - мин.
Свја - тиј Без - смерт - ниј,— по-ми - луј— нас. *Пошом Свјаћи Боже цело још једном*

Тропар васкрсни после Славословија

42.

Воскрес из гроба и у - зи рас тер зал је-си а-да; раз-рушил
је-си о-су - жде ни-је смерти, Го спо - ди; всја— от сје - теј вра - га
— из-ба - ви - виј, ја-ви - виј же Се-бе А - по-сто-лом Тво - јим,
послал је - си ја— на про-по - вјед, и тје-ми мир Твој по дал
је - си все-љен - њеј, Је - ди - не Мно-го - ми - ло - сти - ве.

Лишургија

Блажена

Темпо: Умерено, свечано
Почетак *ти*

Обим мелодије

I 7 тонова VII

43/I

Бла - же - ни ми - ло сти ви, ја ко ти____ по ми - ло - вани бу - дут.

Дре - вом А - дам ра - я бист и - се - лен, дре - вом же крестним раз бо -

ник в рај все - ли - сја: ов____ у - бо вкуш за - по - вјед от вер - же со твор -

- ша го, ов же сра спи на - јем, Бога и спо вје - да та - ја - шча го сја:

по - мја - ни____ мја во - пи - ja____ во Цар - стви - ји____ Тво јем.

II

Бла - же - ни чи - сти серд - цем, ја - ко - ти Бога уз - рјат.

Воз не - сиј - сја на крест смер - тну ју раз руши - виј си лу, и за гла ди -

виј ја - ко Бог, је - же на ни ру - ко - пи - са - ни - је Го - споди,

IV

раз бој - ни - че по-ка-ја - ни-је и нам — по дажд Је-ди-не Че - ло-вје ко-
љу - пче, вје - ро-ју слу жа шчим Хри сте Бо - же наш, и __ во-пи-
ју - шчим Ти: по - мја - ни __ и __ нас __ во Цар-стви-ји __ Твојем.

III

Бла - же - ни ми - ро твор - ци, ја-ко ти __ си-но-ве Бо - жиј на-
ре кут - сја. Ру-ко-пи-са - ни-је наше на крес-тје ко - пи јем раз драл
је-си, и вмје нив - сја __ в мер-твих, та мо шња го му-чи-те-ља
свја-зал __ је-си, и-зба - ви - виј всјех от уз а - до-вих
вос-кре-се - ни - јем Тво-јим, им - же про-свје - ти - хом-сја
че-ло-вје-ко - лју - пче, Го - споди, и __ во-пи - јем
Ти: по - мја - ни __ и __ нас __ во Цар-стви-ји __ Твојем.

IV

IV

Бла - же - ни из - гна - ни прав - ди ра - ди, јако тјех јест цар - ство не
бе сно - је. Рас пниј - сја и вос - кре сиј ја - ко си - лен из гро - ба три
дне - вен, и пер во зда - на - го А - да - ма вос кре сил је - си Је - ди -
не Без смер - тне, и ме - не на по - ка - ја - ни - је о - бра - ти -
ти - сја, Го - спо - ди, спо - до - би от все - го сердца мо - - је - го,
и те - пло - ју вје - ро - ју при - сно взи - ва - - ти Ти: по - мја -
ни - мја, Спа - се, во Цар - стви - ји Тво - јем.

poco rit.

Остали стихови и тропари

V

Бла - же - ни је - сте је - гда по - но - сјат вам и из - же нут
и рекут всјак зол - гла гол на ви л - жу - шче ме не ра - ди.
Нас - ра - ди и - же без стра - стен - страс - тниј бист че - ло - вјек

IV

и во - лье - ју на кре стје при гво жде - сја нас со-вос кре сив:
тјем - же и сла вим со кре - стом страст и вос кре-се - ни-је,
и - ми-же со - воз-да - хом - сја и - ми - же и спа-са - јем-сја взи-ва -
- ју шче: по - мја - ни и нас во цар - стви - ји тво јем.

VI

Ра - дуј - те-сја и ве-се - ли-те-сја, ја-ко мз-да ва-ша мно -
га на не - бе - сјех. Вос крес - ша - го из мер - твих и а - до -
ву дер-жа - ву пље нив - ша-го, и ви-ди-ма же - на-ми ми -
ро-но - си - ца ми, ра - дуј-те-сја, гла - го - љу шча - го, вјер - ни у -
мо лим от ис - тље - ни-ја из-ба-ви-ти ду - ши на - ја, зо-ву - шче
все-гда раз - бој - ни-ка bla-го - ра-зум - на - го гла - сом к ње-му:

IV

poco rit.

по - мја - ни и на с _____ во цар - стви - ји тво - јем.

VII

Сла - ва От - цу и Си - ну и Свја - то - му Ду - ху.

От - ца и Си - на и Свја - та - го Ду - ха вси је - ди - но - му - дре -

но вјер - ни славо сло - ви - ти до стој - но по мо - лим сја, једин - ство

бо же ства в три - јех су - шче - је и - по - ста - сјех, не сли - ја - но пре би -
ва - ју шче - је, про сто не раз - дјел - но и не при сту - пно,

им - же из - ба - вља - јем - сја о - гње на - го му - че - ни - ја.

VIII

И - ни - ње и при - сно и во вје - ки вје - ков. А - МИН.

Матер тво - ју, Христе, пло - ти - ју без - сје - ме - не рожд - шу - ју тја,

и дје - во - ју во и - сти - ну и по ро - жде - ствје пре - бив -

IV

Кондак

44.

Спаси и изба - ви - тель мој из гроба я - ко Бог вос -
кре си от уз зем но род - ни - ја, и врата а - до - ва со - кру - ши,
и я - ко Вла - ди - ка вос - - кре - се три - дне - вен.

Прокимен апостола

45.

Ja - ко __ воз - ве - ли - чи - ша - сја дје - ла тво - ја, Го - спо - ди,
всја __ пре - му - дро сти - ју __ со - тво - рил __ је - си.

СИР – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

783.24.087.68 : 271.22 (497 . 11)

ЧЕНЕЈАЦ, Бранко

Српско народно црквено појање по карловачком напеву
[Штампана музикалија] . 1. књ., Осмогласник : од 1. до 4. гласа /
Бранко Ченејац ; приредила, предговор, редакција и нотографија
Тамара Петијевић. – Нови Сад : Хор „Свети Стефан Дечански“,
2009 (Нови Сад : Вининекс). – 137 стр. : ноте ; 29 см

Предговор. – Тираж 200.

ISMN 979-0-9014152-1-8 - ISMN 979-0-9014152-0-1 (за издавачку целину)
ID 9014152

1. Петијевић, Тамара
а) Црквене песме – Осмогласник - Партитуре

COBISS.SR-ID 237124871